

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

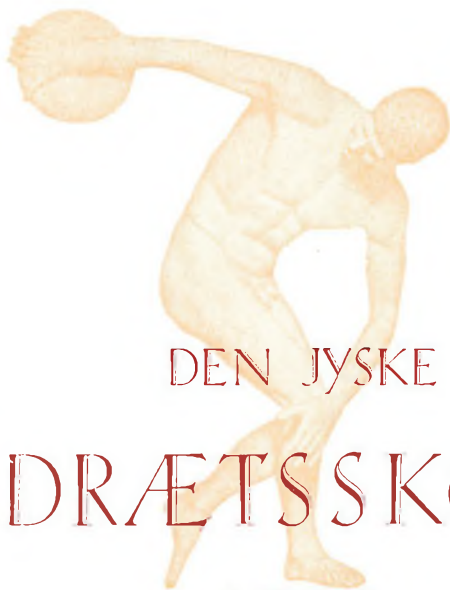
Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

DEN JYSKE
IDRÆTSSKOLE
VEJLE

ÅRSSKRIFT 1960

Statens pædagogiske Studiesamling
København

*Gladely Gid goot Ny Laar
Myrid of Sverre Pape Maun*

ÅRSSKRIFT 1960

UDGIVET AF
DEN JYSKE IDRÆTSSKOLES ELEVFORENING

Statens pædagogiske Studiensamling
København

Konrad Jørgensens Bogtrykkeri A/S, Kolding.

Statens pædagogiske Studiesamling
København

Adventslysenes Symboler.

*Det første Lys vi paa Kransen vil tænde
for Kærlighed til Næsten — for Godhed til Frænde.*

*For Haabet vi tænder Lys Nr. to.
Uden Haab kan Livsmodet aldrig gro.*

*Den tredie Søndag er Lysets Bud —
og tillige Symbol paa vor Tro paa Gud.*

*Men snart vil Juleklokkerne ringe,
det fjerde Lys skal Glæde os bringe.*

*I Haab om Tro og Kærligheds Magt
skal Adventslysene varsle om Julevagt.*

Anne-Marie Børup.

AT KUNNE ACCEPTERE

Blandt de mange ting, der er med til at berige tilværelsen for os mennesker og gøre livet værd at leve, er vor omgang med vore medmennesker en af de mest fremtrædende.

I dette forhold gør sig en lang række faktorer gældende begrundet i såkaldt »livsvisdom« og leveregler, om hvilke uenigheden kan være stor. Det ville vel også være ret unaturligt, om vi her skulle finde et område, hvor vi mennesker i al vor forskelligartethed kunne blive enige. Den større eller mindre individualitet, som for nogles vedkommende tydeligt skiller dem ud fra »flokken«, må også give sig udtryk i en forskelligartet livsopfattelse og dermed i et højest forskelligartet syn på tilværelsen.

Mangfoldige er de områder, hvorpå uenigheden giver sig til kende, — men er der da slet ikke noget her i livet, som vi mennesker skulle kunne blive enige om i vor omgang med hverandre?

Måske — —!

Noget af det, der — for mig at se — burde kunne blive enighed om, er, at vi må acceptere hverandre, som vi er — i al vor egenartethed. Man kan jo ikke lave om på et menneske fra den ene dag til den anden eller forlange, at vedkommende skal lave om på sig selv umiddelbart efter andres ønske, men i vore diskussioner og i vor kritik af hverandre er det ofte, det vi forudsætter, at man — på mangeartede områder — skal kunne forandre sig fra det ene øjeblik til det andet.

De fleste af hverdagens irritationsmomenter i vor om-

gang med hverandre er netop skabt af, at man forventer, at alle andre skal være som én selv og have den samme livsindstilling.

Med hvilken ret forlanger vi dette?

Hvem har fortalt os, at netop vor væremåde og livsindstilling er den eneste rigtige? — — —

— — — Ingen!

Meget er nået, mange udbytterige samtaler og diskussioner vil kunne føres, alt menneskeligt samvær og omgang vil kunne præges af smil og glæde, ja, livet som helhed vil ændre karakter den dag, vi lærer at acceptere vore medmennesker, som de er.

Man kan endda gå så vidt og med fuld ret påstå, at en væsentlig forudsætning for at opleve reel menneskelig lykke er, at man accepterer sine medmennesker, som de er, ja, tillige accepterer de omgivelser, man er sat til at leve i.

Mange vil vel så tænke: Godt — — —, så har vi da kun at sætte os hen med hænderne i skødet, lade stå til, ikke søge at ændre på sig selv og andre, ikke bedre på livsforhold og levevilkår samt meget andet.

Ingenlunde!

Ja, men hvad er der da at kæmpe for, øve en indsats for, når vi blot skal acceptere alt og alle?

Dette at kunne acceptere er den væsentlige grundforudsætning for al menneskelig indsats og virke.

Ligegyldigt: hvem vi er, hvad vi er, hvad vi vil være, hvad vi vil opnå, — — — grundlaget er altid det samme: *at kunne acceptere.*

Selvom mange mennesker tilegner sig den indstilling, at de kan klare alt selv, at de kan opnå deres mål uden andres hjælp, så betinger, såvel menneskelig udvikling som det at skabe noget materielt, samarbejde og fællesskab med andre mennesker, begge forudsætter i høj grad ovennævnte.

Vi skal alle — medmindre vi isolerer os som eneboere — arbejde med mennesker, direktøren såvel som værkføreren og arbejdsformanden, idrætslederen såvel som læreren og

spejderføreren, godsejeren såvel som gårdejeren og husmanden. Det samarbejde til fælles bedste, som således overalt må etableres, afhænger først og fremmest af at kunne acceptere medarbejdere, forretningsforbindelser, elever med flere.

Inden for familielivets rammer er denne livskunst mindst lige så stor en nødvendighed såvel i det daglige, som når hjælp og støtte tiltrænges.

Den dag, vi mennesker evner at acceptere vore medmennesker, vil tillige en væsentlig årsag til en række af vore mest uheldige tilbøjeligheder være elimineret, såsom misundelse og bagtalelse.

Når man ved lidt om, hvor meget bare de to nævnte begreber slår i stykker for mennesker og menneskelig lykke, vil »udryddelsen« af noget af disse være et meget langt skridt i den rigtige retning. Et forfængeligt håb?

Ja, måske, men jo flere af os, der kan indse det rigtige i dette forhold, jo flere normalt indstillede vil forsøge at bedre på sig selv og andre på dette område.

Hvad er roden til magtbegær (den væsentlige krigsårsag), storhedsvanvid og hedreviden? Det rigtige svar vil rumme flere faktorer, men en af de væsentlige blandt disse vil påny være manglende evne til at kunne acceptere sine medmennesker — ikke i denne forbindelse, som de er, men snarere acceptere dem som ligeberettigede menneskelige medskabninger.

Nuvel dette emne vil kunne drejes ind på et utal af områder her i livet alene af den årsag, at det har med mennesker at gøre — nemlig med vort forhold til hinanden.

Gennem undervisning og skolearbejde kommer disse ting til at stå klarere og klarere for én. Grundbetingelsen for al undervisning er kontakten mellem elev og lærer, uden at denne er til stede opnås intet. Men netop kontakten mellem mennesker, forståelsen, om man hellere vil, forudsætter, at vi accepterer hinanden, som vi er.

Mange blandt os opstiller et ideal for, hvordan vi finder, vore medmennesker — og undtagelsesvis også vi selv —

skal være. Vi forlanger af denne grund kontakten og samværet mellem os indordnet efter dette ganske bestemte ideal. Dette gør sig gældende overalt.

Idrætslederen møder f. eks. med ganske bestemte meninger om, hvordan den unge idrætsmand og -kvinde skal være og opføre sig, hvordan de skal gå helt og fuldt ind for træning o. s. v.

En sådan opfattelse skal enhver leder også have, men han må bare aldrig stille det som et ultimatum, der skal opfyldes fra den første dag, et samarbejde begyndes, da vil man jage mange bort og tillige højst kunne opnå begrænsede resultater. Mulighederne reduceres.

Man må først af alt indstille sig på at tage de unge mennesker, som de er — acceptere dem — indstille sig på, at det menneskelige og idrætslige grundlag, de repræsenterer, må du starte på og så gradvis arbejde på forbedringer. Enhver lille landevinding, ethvert lille fremskridt i den ønskede retning er den opmuntring, der holder ens interesse fangen om opgaven og får en til at lægge alle gode kræfter i arbejdet.

Desværre er der ikke så få, der griber et sådant virke an ud fra de bedste idealistiske forsætter, men kommer dertil: ja, kan I ikke indordne jer under mine direktiver og krav omgående, så må I glide ud »til højre«, altså bortvise, eller man synes, det er en forfærdelig samling »røvere«, man er havnet iblandt, hvorfor man beslutter at trække sig tilbage og bruge kræfterne på noget andet og bedre.

Begge de nævnte reaktioner vil for mange synes rimelige og naturlige. Vi er vor egen herre og kan heldigvis selv bestemme, hvad vi vil sætte vore kræfter ind på. Men er sådanne beslutninger rigtige?

Jeg mener afgjort nej, kun undtagelsesvis kan de have deres berettigelse.

Overalt her i livet, hvor det kommer til et brud mellem mennesker, er det en falliterklæring for alle parter. Meget få situationer kan betegnes som håbløse.

Nej, det, der mangler, er evnen til at kunne acceptere

mennesket eller situationen. Jo lavere et menneskeligt og idrætsligt niveau en idrætsleder f. eks. må starte på, jo større fremskridt er der mulighed for at skabe.

Med andre ord: i en god sags tjeneste må man mange gange gå en del på akkord med idealer og principper, af finde sig med, at sådan er forholdene nu engang. Det rigtige samarbejde mellem to mennesker er afhængigt af, at man starter på det plan, hvor den »laveststående« befinder sig. Gradvis kan det så i fællesskab lykkes at nå fremad.

Dette gør lederopgaven sværere — derom er der ingen tvivl, men det gør den også langt mere spændende og interessant.

Al undervisnings og belærings første bud og krav er, at lederen og læreren kan sætte sig ned på elevens stade og acceptere ham, som han er, med de fejl og mangler, som nu engang hører vedkommende til. At kunne denne »livskunst«, ja, blot ærligt at bestræbe sig på den, løfter ens ledergerning op i et højere plan og giver muligheder.

Når jeg specielt har sat emnet i relation til idrætslederen og undervisning, er det for så vidt et vilkårligt eksempel. Jeg vil meget nødig forstås derhen, at det kun er her, det er særlig betydningsfuldt.

Som tidligere kort berørt gælder det i alle forhold mennesker imellem. Overalt, hvor samarbejde og fællesskab skal etableres, må kontakten skabes gennem dette at kunne acceptere hinanden.

Jo flere af sådanne generelle og positive faktorer, man er i stand til at kæde ind i sin tilværelse, jo mere er der chance for at opnå og få ud af livet.

Lykke til.

Tage Søgård.

OM AT TRO

Da man endelig fandt den lykkeligste mand i verden, hvis skjorte skulle gøre kejseren rask, ja, så ejede den fattige, men lykkelige mand ingen skjorte.

Lykken er ikke gods eller guld, snarere skjorteløs; man er lykkelig, når man kan lukke alt uvæsentligt ude og sige til sig selv: »Det må være nok, når jeg er afholdt og selv holder af min familie, mit arbejde og mine medhjælpere«.

Det er stort og uopnåeligt, synes man, men i sin selv-sikkerhed lader man ofte egoismen stikke sit hoved frem.

Selvsikkerheden og egoismen svinder ofte hen og virker mindre forstyrrende på freden og lykken, jo ældre man bliver og giver plads for tanker, som placerer ens lille jeg på rette sted i den store sammenhæng.

Ens forhold til det religiøse får større betydning. Det er min tro og erfaring, at alle mennesker har et behov for noget at tro på.

Alle folkeslag fra de mest primitive, med heksedoktorer og amuletter, til os, der har fået Guds ord som vort arve-gods, ønsker, ja, forlanger noget at tro på.

Vi har vor barnetro, udsprunget af Guds ord, som det står i Bibelen.

At fortolkningen af disse ord har skudt voldsomme vildskud som følge af, at nogle har ment sig selvskrevne til at sidde ved Guds højre hånd eller har brugt magten over sjælene i politisk eller berigelseshensigt, det må vi ikke fæste os ved.

I vor oplyste tid burde vi alle kunne skønne, hvad der i

så henseende var og er i overensstemmelse med Bibelens klare ord, men vi er desværre også blevet så oplyste, at vi i universet ikke længere kan finde nogen himmel — ej heller noget helvede, og vi ønsker i vor kloge hjerne stadig noget konkret at holde os til.

Derfor må den himmel og det helvede, som vi ikke kan finde, være i os og omkring os.

Her er det, at vor samvittighed skal fortælle os, hvad vi skal gøre.

Samvittighedens røst når længere end fars og mors, og følger vi den, har vi vor sikre rettesnor for det liv, der skal leves her på jorden.

Når vi mennesker ikke kan undvære noget at tro på, så kan vi ikke ønske os en bedre tro end den kristne, der hviler på kærlighedens evangelium.

Vi hører om universets uendelighed, — men fatter det ikke. Er det så ikke lettere at forstå de overleveringer, som det guddommelige hviler på, og de, der siger, at kristendommen ikke skal forstås, den skal man tro.

Ole Chr. Thomsen.

EN HVERDAG —

Du skal lære, at netop de ting,
du så ofte i hastværk forlod,
var bitte små led i en lykkering
— en kæde du aldrig forstod.

(Rosa Abrahamsen.)

Ethvert menneske har en hverdag. Hver ny dag bringer sine oplevelser. Måske én, der lænder munter glæde i sindet. Måske én, der maner til alvorlig eftertanke. Måske én, der får os til at undres, eller én, der skuffer og bedrøver.

Måske var det netop de oplevelser og de ting, vi »så hastigt i hverdagen forlod«, der gav livet indhold, glæde og vækst. — Jeg går i tankerne en hverdag efter.

En af mine tidligere elever har for at glæde mig sendt mig en broderet pude. Nu bryder jeg mig ikke synderligt om broderede puder; men jeg blev alligevel så glad for de venlige tanker, der måtte ligge bag denne gave, at jeg nu synes, puden med sine varme farver pynter og liver op.

Jeg behøver derfor ikke at lyve, når jeg sender en hjertelig tak for den smukke pude.

Lyve — lyver jeg?

Jo, det hænder jævnligt; som oftest for at opmuntre en forsagt elev.

Livet vender op og ned på mangt og meget. Hvor ofte har man ikke som barn fået at vide, at man altid skulle tale sandt — aldrig lyve. Efterlevede det vel også i tro og tillid til, at alle andre — børn som voksne — ligefuldt bestræbte sig derpå.

Senere erfarede man, at der fandtes to slags løgne.

Den ene, der har til formål at dække over egne fejltrin og mangler, er uværdig og bør omgås varligt.

Den anden, som jeg vil kalde pædagogisk løgn, har til formål at glæde og opmuntre eller at skærme et menneske, man holder af. Slig en løgn kan ofte blive sandhed gennem den virkning, den kan gøre.

Få timer efter, at jeg havde modtaget den kærligt sendte pude, havde jeg foran mig en flok små elever, der glædede sig til at »høre mere« om Kain og Abel. Endnu havde de kun hørt om, hvor dygtige de to drenge var til at hjælpe deres mor og far. Igennem fortællingens videre forløb stilles børnene over for det onde. Kain slår sin broder ihjel. Kain lyver over for Gud. Kain må på Guds bud flygte langt, langt væk til et fremmed land. Adam og Eva mister begge drenge på samme tid. Sorgen derover står prentet i de små ansigter, og jeg skynder mig derfor at fortælle, at Adam og Eva snart bliver glade igen, da de får en lille dreng, der ligner Abel.

En lille pige sidder med store, tænksomme øjne. Hun er langt væk i sin egen verden. Det nære. Pludselig siger hun: »Sådan har min mor også haft det. Hun græd meget, da min store broder døde, men så fik hun heldigvis mig og blev glad igen.« — Vi fik så snakket lidt om, hvor lykkeligt *det* var, og hvor godt det er at have nogen at holde af. Hvor lidt det betyder at have mange, mange tusinde kroner, som man kan købe alverdens strålende ting for, hvis man var helt alene i verden og slet ingen havde at holde af.

Glemte var det onde, Kain havde gjort, og som en kort stund havde givet bekymrede barneøjne. Hverdagen havde fået søndagsskær, og tanken fik vinger.

Det værste, man kan komme ud for, er at have mere end nok at leve af, men intet at leve for.

(Fosdick.)

Det hænder, at jeg skynder mig. Det skete forleden i løb tværs over en myldrende skolegård. Jeg rendte i farten en

dreng over ende. Det var ham, det gik ud over. Det så tydeligt på hans buksebag og snavsede hænder. Jeg undskyldte min klodsethed og hjalp ham med at råde bod på skaden, medens vi sludrede om uheldet.

Pludselig betror han mig, at han engang havde været bange for mig, men nu var han det slet ikke mere, og med et glad smil til mig forsvandt han i børnevrimlen. Jeg stod med nye tanker.

Hvor kender vi i grunden lidt til os selv og det indtryk, vi gør på andre. Helst vil man jo tro, at ens væsen er sådan, at andre rent umiddelbart kan lide én. Og så oplever man i stedet, at et lille menneske havde været bange for én.

Har jeg selv som barn været bange for nogen? Jeg mindes det ikke. Mindes kun at have været omgivet af lykkelig tryghed både i hjem og skole. Nok havde jeg respekt for både forældre og lærere; men bange for dem? Nej, det har jeg aldrig været.

En ganske tilfældig hændelse belærte mig om, at jeg ikke altid selv evnede at skabe den tryghed, hvori jeg selv var opvokset.

Ja, sådan er der i hver ny dag oplevelser og tanker at hente. Ofte går vi tankeløse og mukker lidt over hverdagens strabadser. Glemmer, at vi jo dog selv har valgt vor egen hverdag.

Glemmer:

At det er i dag,
du skal sætte blomster i din smukkeste vase,
for i morgen kan det ske,
den er knust.

(Rosa Abrahamsen.)

Tak for breve og hilsener i det forløbne år! Gode ønsker for det kommende!

Glædelig jul!

Troels og Signe Troelsen.

ALVORLIGE BETRAGTNINGER VED SKRIVEBORDET

En 10—12 års dreng aser sig afsted på en gammel cykel. Vejen er dårlig, fuld af huller og alt for store skærver. Cyklen er forsynet med »fast« gummy, for det er under krigen. Alligevel er drengen i godt humør. Det ses let, hvor han skal hen, et par gymnastiksko i bagagebæren røber ham.

Vejen til forsamlingshuset er lang, og mørket falder på, førend han kan være hjemme igen, så det havde holdt hårdt at få lov til at komme af sted.

Men nu er han altså på vej til sin første gymnastiktime, og han tramper glad — og lidt beklemmt — i pedalerne. Beklemmt, fordi han skal møde nye kammerater. Det er nemlig ikke skik at gå til gymnastik i det hjørne af sognet. (»Lad den knægt komme ud i stalden og bruge sine kræfter på en fornuftig måde!«)

Nu er forsamlingshuset i sigte. Jo, der er allerede kommet en flok drenge. Farten sættes øjeblikkelig ned til det halve. Alt for hurtigt er han fremme. Et øjeblik tænker han på at smutte forbi og lade som intet. Men nej! De har allerede set skoene bagpå. Han kommer af cyklen og kan ikke undgå at høre, at der snakkes om ham henne på trappen. Alle de andre har åbenbart gået til gymnastik året før. En af dem ymter noget om, at nu skal de vel til at lære det hele forfra, fordi der kommer en ny.

Den bemærkning jager hjertet længere op i halsen på ham, men han lover sig selv, at de ikke skal komme til at lave noget om for hans skyld.

Pludselig forstummer al snak. Lederen er kommet. Han foreslår en hurtig omklædning, og så er de i gang. Hej, sikken fest, det var! Og som der blev arbejdet. Og lederen havde åbenbart et øje på hver finger, for han var der hele tiden med en æggende eller rosende bemærkning.

Da drengen den aften igen satte sig på cyklen for at køre den lange vej hjem, var der kun ét menneske i hele verden, han brød sig om at ligne. Hans beundring og hengivenhed for lederen voksede i de følgende uger.

Den aften fødtes drengen til et nyt liv. Nu kendte han sit mål for den nærmeste tid. Han skulle hurtigst muligt se at få lært at slå kraftspring og flyvespring, og fordi han *satte sin vilje ind* på at lære det, lykkedes det.

De følgende 12—14 år traf drengen på andre ledere. Efterhånden tilbad han dem ikke længere, men han så op til dem. De fleste af dem lignede den første leder på et punkt: de forlangte, at gymnasterne selv skulle arbejde for at nå et resultat. Og der blev arbejdet, så sveden drev.

Nu vil jeg stille et spørgsmål til I mandlige delingsførere: »Arbejdes der stadigvæk i gymnastiksalen? Prøver vi ikke for tit at gå en omvej og regner med at nå samme resultat alligevel?«

Ved amtsopvisninger i de senere år mener jeg at have lagt mærke til, at gymnasterne ikke er så godt gennemarbejdede som tidligere. Og særlig tydeligt viser det sig ved springene. Selvfølgelig giver erindringen det hele fra bardommens tid et rosenrødt skær, men er der alligevel ikke noget om, at vi ikke ser så pæne, forurene og dristige spring som for tyve år siden?

Og hvorfor?

Mon det ikke er os delingsførere, der er noget i vejen med? Vi mangler begejstringen — gnisten om man vil — *og vi forlanger for lidt af vore gymnaster!* Vi går jo og kæler for dem, prøver at gøre gymnastikken populær og morsom, fordi vi er så bange for, at der ikke kommer nogen næste aften. Vi glemmer at opdrage dem.

Vi har fået den indstilling, at de unge i vor tid ikke kan

lide (eller tåle) at svede. »Guderne har sat sveden foran dygtigheden,« sagde de gamle grækere. Prøv at kigge på holdspillerne en gang. De ser ikke ud til at være kede af at svede, og de tåler det ganske udmærket.

At de unge trænger til en alsidig legemlig opdragelse, er jeg blevet overbevist om ved at betragte vintereleverne på flere højskoler.

Sommetider forbavsnes man over det, man får at se.

Og denne legemlige opdragelse kan vi ikke give dem på anden måde end ved at få dem til selv at arbejde — og arbejde hårdt. Og det arbejde skal være tilrettelagt efter deres behov. Så gør det ikke noget, om lederen tager nye ting med som bolde, trampolin og musik, hvis han evner det.

Men nye veje, der fører uden om gymnasternes egen positive indsats, ender blindt.

Det er en tilfredsstillelse selv at nå et resultat i gymnastik, og det er en tilfredsstillelse for en leder at se sine gymnaster nå et resultat. Hvis vi alle måtte få lov at opleve denne tilfredsstillelse, ville en del af os sikkert blive ved nogle år endnu.

Er der ingen resultater at se, mister man let troen på, at gymnastik har nogen betydning overhovedet — eller troen på sine egne evner som leder.

Er det derfor, vi mangler ledere i gymnastikforeningerne?

Her vil jeg slutte mine tanker ved skrivebordet med at ønske, at vi i det kommende år må komme til at se resultater af vort arbejde med gymnastik og derved få mod til at fortsætte i mange år fremover.

Henning Balle.

STATUS EFTER VALGET

Valget den 15. november blev for de fleste mennesker en stor overraskelse. Siden 1919 er der ikke ved et enkelt valg sket så store forskydnings som ved dette valg.

Det kunne derfor være på sin plads at foretage en analyse af dansk politik efter krigen og forsøge at give en bedømmelse af forskellige tendenser i dansk politik og disse tendensers virkninger fremover.

Besættelsen sprængte på så mange områder vante forestillinger. Også forestillingen om de store afgørende skel mellem befolkningsgrupper led i virkeligheden nederlag.

Vi opdagede jo under besættelsen, at vi havde mange ting fælles som folk, og at opgaverne med held kunne løses i samarbejde. Efter befrielsen maj 1945 var det store spørgsmål da heller ikke, om den gamle gruppering skulle finde sted, men det var i første række et spørgsmål om styrkeforholdet mellem modstandsbevægelsen og politikerne.

Men det blev for mange af os også klart, at der måtte føres en politik på tværs af gamle klasseskel; den enkelte politiker måtte opfatte sig som repræsentant for helheden og ikke for en snæver samfundsgruppe. Vel skal den »lokale« folketingsmand gribe ind i debatten, når særlige problemer hans kreds vedrørende er til debat, men den gamle opfattelse af politikerens rolle som gidsel for enkelte egne eller samfundsgrupper er forældet i et moderne samfund.

Det er jo da også meget sjældent, der vedtages lovforslag, der ikke virker ind på hele samfundet og alle befolkningsgrupper.

Er den her omtalte opfattelse af politikeren som helhedens repræsentant da slået igennem?

Nej!

Men tendensen er klar.

Selv op til sidste valg talte ledende politikere jo om de skarpe skel mellem socialisme og liberalisme — om en uforsonlig kamp o. s. v. — o. s. v. — Men de politikere, der stærkest lod disse toner lyde, vandt ikke tilslutning ved valget. Disse politikere har endnu ikke opfattet, hvad almindelige mennesker forlængst har indordnet sig under.

For ved siden af den folkelige forståelse af fællesskabets værdi og nødvendighed er der også sket en samfundsfor-skydning, der gør løsningen af opgaverne i fællesskab nød-vendig. Landbruget har afgivet en procentvis stor del af sine arbejdere til midtergrupperne. Selv om en traktor kan erstatte flere arbejdere, så har den dog ingen indflydelse på valgdagen, og de partier, der traditionelt varetager land-brugets interesser, må derfor søge at nærme sig mod mid-ten, hvor mange af partiernes vælgere søger hen. Også blandt arbejderne sker der med mekaniseringen i industrien en vælgermæssig forskydning mod midten. Det ser ud til, at Socialdemokratiet har forstået dette, men at Venstre endnu ikke er klar over det.

Midtergrupperne er normalt af nødvendighed og tempe-rament indstillet på samarbejde i højere grad end yder-grupperne.

Der har da også i dansk politik været en række politi-kere, der reelt set har gjort deres arbejde i folketinget uden hele tiden at skele til, hvilken partigruppe de hørte til.

Thorkil Kristensen var vel den mest udprægede repræ-sentant for disse mænd og kvinder; han blev ikke en dår-ligere politiker af den grund — sjældent har vel en politi-ker haft større folkelig forståelse og tilslutning. At han blev tvunget ud af sit parti, viser ikke, at han havde uret,

kun at partiets ledelse endnu ikke har opfattet den politiske udvikling siden 1945. Når Venstres ørkenvandring har været tilstrækkelig længe, og vælgerens svigten bliver tilstrækkelig stor, vil også Venstres veje gå mod midten i dansk politik fremfor en søgen ud mod det yderste højre.

For vel kan et parti tvinge sine repræsentanter til at vedgå en bestemt linie, men det kan ikke tvinge vælgerne til at slutte op bag denne linie.

Næsten alle valg siden 1945 har været krisevalg. Valgene er kommet som en sidste mulighed for at få løst afgørende problemer — som regel af økonomisk art.

Grunden har ganske enkelt været den, at vort forbrug hele tiden har været en tak højere end egentlig berettiget. Vi har hele tiden ligget på grænsen af det forsvarlige, og selv ganske små udsving i den internationale situation bragte straks forstyrrelser i den hjemlige økonomi.

Socialdemokratiet har efter krigen haft sit store ansvar for denne udvikling. Det tjener derfor partiet til ære, at det ved dette valg ikke har forsøgt at sætte den stabile økonomi i fare for at samle stemmer ved løfter om skattelettelser ud over det økonomisk forsvarlige. Der skulle såvist et stærkt bryst til for at stå imod den propaganda, der fra anden side sattes ind i valgkampen. Socialdemokratiet fortjente sin fremgang. Vel har partiet ikke andel i de gode internationale konjunkturer, men regeringen har udnyttet de gode forhold og har ført en politik i overensstemmelse med disse forhold; forøvrigt sikkert efter samme retningslinier, som Thorkil Kristensen ville have fulgt, såfremt han havde været finansminister i en borgerlig regering.

Venstre led et betydeligt nederlag. Venstre har siden 1953 ført en konsekvent politik. Partiet er i sin propaganda blevet mere og mere demagogisk, det synes kun at have haft en hovedopgave: at styrte den siddende regering for selv at komme til — uden dog klart at sige noget om, hvad partiet ville bruge sin magt til.

Partiets ledende mænd har strammet tøjlerne så meget, at de mest frisindede har forladt det i forbitrelse og for-

tvivlelse; partiet har styret sin kurs ud mod højre. Dets valgpropaganda nærmede sig anstændighedens ydergrænser, og det tjener vælgerne til ære, at partiet ikke fik noget tillidsvotum fra dem. Man kan være uenig med Starcke og hans ideer; men det virkede dybt beskæmmende på mig at høre Erik Eriksen ved den afsluttende debat gøre grin med manden på den måde, han gjorde. Det var ikke en ledende politiker værdigt.

De Konservative gik frem. Sikkert ved hjælp af stemmer fra Venstre. Ved flere lejligheder har partiet i praktisk politik vist vilje til samarbejde med Socialdemokratiet. Det gælder f. eks. i spørgsmålet om markedsplanerne, et spørgsmål, der af en eller anden grund ikke kom med i valgkampen. Sandsynligheden taler for, at det er sidste gang, Poul Møller har haft den ære at skrive program for Venstre.

De Radikale led nederlag. Det er forståeligt. Det er ingen taknemmelig opgave at være støttelparti — éns egen politik bliver i nogen grad udvisket. Partiets stilling til forsvarsforliget har sikkert også haft sin andel af tabet. Det centrale er dog, at partiet stadig er tungen på vægtskålen og som sådan har væsentlig indflydelse, ikke mindst i et direkte regeringssamarbejde. Kampmann vil først spørge sine venner her til råds, inden han henvender sig til Erik Eriksen og Poul Møller.

Retsforbundet kom ud for valgets ubehageligste overraskelse. Tabet blev større end selv dets argeste fjender havde håbet. Nederlaget var uretfærdigt. For første gang i partiets historie — bortset fra »smørstormen« i 1950 — fik partiet indflydelse på dansk politik og chance for at føre nogle af dets ideer ud i livet. Dette er jo sket. Ingen har haft ret til at vente, at partiet skulle kunne omforme samfundet i den grad, som det havde lagt op til. Der er dog ingen tvivl om, at partiet selv har haft gavn af at stå til ansvar og opdage, at politik i første række består af praktiske spørgsmål, der skal løses. Partiets nye mand,

Niels Andersen, har fuldt ud denne forståelse og har vist et politisk format, der gør ham egnet til at varetage en ledende politisk rolle i dansk politik. At partiet på trods af 52.000 stemmer gled ud, viser endnu en gang, hvor uretfærdig spærrereglen er.

At opgøret i Det kommunistiske Parti fik de følger, vi så den 15. november, var ikke ventet. Fremtiden for Aksel Larsen og hans parti ligger i det skjulte. Hele hans følge er nye mænd på tinge — fremtiden vil vise partiets rolle; måske får vi et fingerpeg til foråret, når arbejdsoverenskomsterne går ind i deres sidste fase.

Det bemærkelsesværdige var vel, at et parti uden presse og uden deltagelse i den almindelige valgkamp havde mulighed for at blive det fjerdestørste parti. Dette var ikke sket uden fjernsynets medvirken.

De Uafhængige er et ubeskrevet blad. De vil ikke få støtte fra venstre fløj; ingen af partiets repræsentanter har politisk skoling eller erfaring. VK-partiernes demonstrative afstandtagen fra dem tvinger dem ud i ensomheden på højre fløj. Martyrglorien fra de sidste to valg, der er blevet pudset brødt i de forløbne syv år, har sikkert hjulpet partiet over forhindringen.

Partiet skal i fremtiden sikre sig tilslutning hos vælgerne gennem sin politik. Det bliver svært at gøre sig gældende i praktisk politik med ideer, der for de flestes vedkommende har udspillet deres rolle omkring første verdenskrig.

Men i enhver befolkning findes jo en reaktionær gruppe, og en sådan har selvfølgelig også krav på at blive repræsenteret på tinge.

Valget 15. november viste, at mange stemmer kan flyttes ved et valg. Denne tendens vil afgjort styrkes i fremtiden. Færre og færre vælgere er på forhånd bundet til et parti. Valget viste også, at nogle få valgte repræsentanter — Grønlands — er nok til at sikre et politisk flertal. Det vil sige, at selv et lille parti har chance for at få indflydelse,

vel at mærke, hvis dette parti befinder sig i midten, så det kan samarbejde til alle sider.

Valglovsændringen, der er inden for rækkevidde, samt bevidstheden om, at en stemmespildskampagne ingen realitet har — fjernsynets muligheder i valgkampen og visse partiers kamp for en blokpolitik vil i realiteten sikre midtergrupperne magten.

For mig at se vil dansk politik blive styrket af disse omstændigheder.

Thormod Petersen.

TANKER

35 år blev i gamle dage regnet for en menneskealder, måske gennemsnits-menneskealderen, men nu er grænsen forhøjet sådan, at man vel nærmest kan regne med det dobbelte.

Før i tiden ældedes menneskene hurtigt, det hårde arbejde, som begyndte allerede i barneårene, prægede menneskene sådan, at de, om de blev halvfjerds, var mærkede af det stræbsomme og slidsomme liv, de havde ført.

Nu er jeg 72 år gammel. Og for første gang i disse 72 år prøver jeg at ligge på et hospital, årsag: en ondartet bronchitis.

Jeg har det dejligt her, alle er så søde og flinke imod mig og ved ikke alt det gode, de vil gøre. Doktorerne udfolder al deres snilde og kunnen for at slå de ubehagelige bakterier ihjel, og det går da også fremad dag for dag.

Men når man ligger uvirksom på langs, ja, så begynder tankerne at arbejde, og man får tid til at spekulere lidt over ting, som før var så selvfølgelige.

Nu drejer det sig om mine kære legemsøvelser, den dejlige idræt, som har været med til at give mit liv indhold.

Skal jeg nu til at sige farvel til den, er 72 år maximum for udøvelsen af idræt? Jeg mindes sommerens arbejde med prøverne til det 21. idrætsmærke i guld. Gymnastikprøverne var forholdsvis lette og forlæns opsving i hommen, som altid har været min favoritøvelse, gav karakteren 10, hvilket man i min alder naturligt er meget stolt af.

Spadsere de 8 km til udholdenhedsprøven gik også let

og smertefrit, men nu begynder det minsandten at knibe lidt med øvelserne i fri idræt, navnlig kneb det så kolossalt for mig at få kuglen væk fra kasteringen. Når jeg så på håndmålet, sagde jeg til mig selv: »Den skal have et stød til, der må være noget, du har glemt af det tekniske« — og så prøver man igen, men Ole — hold nu op, erkend din afmagt. Den sidste aldersgrænse i idrætsreglementet er jo 50 år, og de vise mænd i idrætsmærkebestyrelsen burde få det lavet sådan, at vi, efterhånden som vi går mere og mere i barndom, må få den tunge kugle erstattet henholdsvis med junior-, ynglinge- og i 80 års alderen drengeskuglen!

Når jeg ser resultaterne på de sidste 10 års idrætsmærkeskemaer, kan jeg kun konstatere, at der har været en jævn tilbagegang med de resultater, der måles med stopur og målebånd, og det har jo sin rimelighed.

Jeg føler mig stadig ung og spændstig og i besiddelse af en stor arbejdskraft, men jeg er også klar over, at rent arbejdsmæssigt betyder rutinen, teknikken om man vil, og energien en meget stor rolle.

Det kan ikke nægtes, at idrætsmærket for mig har betydet kolossalt, det har været en spore og en prøve på, at man endnu er i stand til at kunne præstere noget på idrætsbanen og i gymnastiksalen.

Men det gør mig ikke noget, at jeg nu må resignere og erkende, at alderen melder sig, og med den melder der sig også en risiko, som ligger deri, at man udsætter sig for anstrengelser, som den energi og ambition, man er i besiddelse af, gør større end ens organisme kan holde til.

Formanden for idrætsmærkebestyrelsen, Poul Jørgensen, har da også venligt frabedt sig flere skemaer fra min hånd, hvilket viser, at han, til trods for den idrætsmærkepropaganda, der kan ligge i, at ældre mennesker stadig søger at holde sig i form, er sig sit ansvar bevidst og ikke søger at pace os ældre frem til at arbejde over evne.

Men selv om jeg slipper idrætsmærket, bliver jeg ved med min daglige gymnastik og motion.

Heller ikke her på hospitalet glemmer jeg den, og selv

om det ikke bliver til megen gymnastik, kunne jeg dog ikke lade være med, den første dag jeg var oppegående, at tage en håndstand ude på hospitalsgangen, og det bekom mig vel.

Det ville jo også være forfærdelig utaknemmeligt af mig at fæste mig ved den begyndende eller fremskridende legemlige nedbrydning, for der er jo så mange andre ting her i livet, der har lige så stor betydning, og åndsevnerne klarer sig tilsyneladende stadig godt, og det kan man kun være glad for.

Der bliver mere tid til at tænke tilbage, og der bliver tid til at beskæftige sig med andre ting, som man har kær.

Når mor og jeg hver dag hører morgenandagten, forenes vi i gode ønsker om, at livet må leves i samklang med de hørte ord og bønner.

Bagefter taler vi om, hvor lykkeligt vi har det inden for vor familiekreds og inden for vort fædrelands grænser.

Jo ældre man bliver, desto kærere bliver ordet Danmark, med alt det, som knytter sig til dette ord — naturen, historien — alt det, vi kan finde af værdi om vort land, ved vandring ude i naturen og ved dets skrevne historie, enten det nu er i prosa, eller det er i den sangskat, som vi råder over.

Når mor og jeg så har sludret om mangt og meget, går jeg ned i mit værksted, og når jeg så har fået et stykke knudret elmetræ spændt fast i høvlebænken, ja så fortsætter tankerne, hvor samtalen sluttede, og før man ser sig om, er et par timer gået. Et vidunderligt knastværk i træet er gjort fri og rensel, jeg er øm i musklerne og har ligefrem fået krampe i fingrene, netop fordi tankerne har været på langfart, og fordi fingrene mekanisk har arbejdet på livet løs uden nødvendig afslapning.

Ja så må jeg op til mor igen, hun er hurtig i vendingen, når det gælder en kop kaffe. Når jeg så har siddet i min spisekrog og set, hvor ungdommelig mor virker og kæler for sine kønne ting, har fået min kaffe med en lækker kage til, ja så er musklerne faldet til ro, og jeg går tilbage til mit kære arbejde.

Jeg kigger på elmestykket og ser, hvordan det tager form — jeg kigger igen, for det kan godt vare nogen tid, inden jeg opdager, hvad der kan blive ud af det.

For ud af et gammelt stynet elmetræ har naturen selv frembragt små mesterværker, og jeg er lykkelig, hver gang det lykkes mig at trække det frem.

Jeg tænker mange gange, at mange af de såkaldte kunstnere burde studere naturen noget mere, der er meget at lære der, og naturen vil gerne lære fra sig.

Jeg ville også gerne lære noget helt og så lære fra mig. Det skulle være noget om:

Et jævnt og muntert, virksomt liv på jord
 som det, jeg ville ej med kongers bytte,
 oplaret gang i ædle fædres spor,
 med lige værdighed i borg og hytte,
 med øjet, som det skabtes, himmelvendt,
 lysvågent for alt skønt og stort herveden,
 men med de dybe længsler, vel bekendt,
 kun fyldestgjort af glans fra evigheden.

Ole Chr. Thomsen.

OLYMPISKE LEGE

I drætten som rekreativ og opdragende samfundsfaktor vil stadig være det vigtigste, og som sådan vil den bestå hos os, selv om vi ikke skulle kunne hente medaljer i Rom 1960.

Men som musikken, digtningen, kunsten og videnskaben kan glæde os med enere, der når det helt store og dermed medvirker til at skabe respekt og interesse for deres felter, således ser vi også gerne, om nogle af idrættens enere i 1960 kunne give os en lignende glæde.

Sådan skrev jeg som afslutning på min lille artikel i sidste årsskrift: »Tanker om idrætten af i dag«.

Jeg pegede her på de ovenud vanskelige forhold og den umenneskelig hårde konkurrence, der gør sig gældende ved de olympiske lege, og stillede spørgsmålet op, om Danmark havde nogle chancer for at gøre sig gældende.

Skulle vi have chancer, var der forskellige forhold, der måtte tages i betragtning.

For det første, at man havde unge med de fornødne evner og talenter, som var villige til at underkaste sig hård træning og sætte al deres ærgerrighed og vilje ind for opgaven.

For det andet måtte de føle, at de havde noget at kæmpe for, at deres psyke var indstillet på at yde det store, at overgå sig selv.

Vi havde disse unge, og derfor klarede vi os pænt i Rom; at blive nr. 13 af samtlige deltagende nationer er virkelig en bedrift.

Vi, der oplevede de olympiske lege via fjernsynet, blev vidne til en række fine resultater, så fremragende, at man ikke ville have drømt om det blot for nogle år tilbage.

Ikke mere om de olympiske lege, som alle kender så godt, at mere ville kede, men lidt om det, der gik forud herhjemme, før vi kunne sende vore idrætsfolk til Rom.

I den forudgående olympiske træning så vi, hvordan der var ledere, der kunne opildne de unge til at overgå sig selv, opildne dem til at yde lidt mere under træningen, end de egentlig troede var muligt, samt fik anstrengelserne til at synes som leg ved deres inciterende måde at lede træningen på.

Arne Sørensens indsats med vort sølvhold er velbekendt og for os, der gennem hele forarbejdet jævnlgt ved hans besøg her har fået begejstrede udtalelser om hans prægtige gutter, var det naturligt, at hans optimisme, tiltro og begejstring måtte føre til et godt resultat.

Aksel Bjerregaard, der har ledet den olympiske circuit-træning kan med rette være stolt af de opnåede resultater, der var en følge af vel ledet og vel tilrettelagt forarbejde.

Hvad det koster af arbejde og psykisk anspændelse at holde gnisten vedlige og altid være veloplagt i mødet med de unge idrætsfolk, gør de færreste sig begreb om.

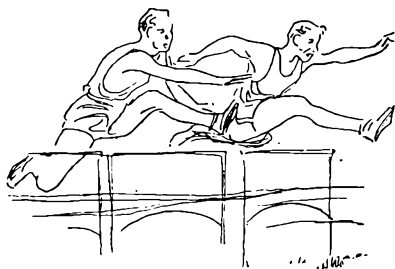
Lønnen for dette arbejde kan ikke måles i penge. Går man ind i instruktørarbejdet af kærlighed til penge, mislykkes det, kun, hvis man har kærlighed til gerningen og holder af ungdom, kan arbejdet lykkes.

Anerkendelse og tak fra trediemand tror jeg betyder så lidt for de mennesker, jeg her har omtalt. Nej, det, der betyder noget, har Bjerregaard over for mig givet følgende udtryk for: Det er en ubeskrivelig følelse, der betager én, når idrætsmanden efter vel overstået konkurrence først af alt kommer hen til én og siger tak — ja, måske siger han slet ingenting, fordi han er så opfyldt af taknemmelighed, at han ikke kan sige noget, men hans håndtryk siger alt. En strålende glad svømmepige farer om halsen på én og

giver på den måde udtryk for sin taknemmelighed. Det er vidunderlige øjeblikke og den største løn, man kan få.

Dette har bud til alle, der arbejder med unge, der gerne vil noget. Søger man offentlighedens tak eller de officielle tak, kan man blive skuffet. Størst er den tak og hengivenhed, der kan rummes i et blik, et smil eller i et håndtryk.

Også du kan opleve dette i din beskedne gerning. — Gode menneskelige reaktioner i glæden over resultaterne er det, der betyder noget.

SE — HØRE OG LÆRE

Dette handler om audio-visuelle hjælpemidler i undervisningen og omfatter alle de redskaber, lige fra skoletavle til fjernsyn, der kan anvendes for at klargøre en idé gennem hørelse og syn.

Først en lille oversigt over hjælpemidler:

- Tavlen
- Tabeller, diagrammer o. l.
- Demonstationsplakater (tavler)
- Fotografier
- Modeller, prøver og genstande
- Demonstrationer
- Båndoptager
- Radio
- Fjernsyn
- Ekskursioner
- Båndfilm
- Stum- og tonefilm

De mest moderne af ovenstående ser vi ikke meget til i skolerne, selv om man skulle tro, at det var her, de skulle findes.

Derimod er de i høj grad taget i brug inden for forretningsverdenen ved oplæring af personale og kundeoplysning.

Vi kender det sidste gennem biografreklamen, der ganske vist ikke er helt ærlig, men den må være virkningsfuld, derom vidner de store summer, der ofres på den.

Hvor der er tale om økonomisk gevinst, skal man nok

vide at gøre brug af moderne audio-visuelle hjælpemidler, ligeså hvor et resultat skal opnås, f. eks. i den militære uddannelse, samt ved de højere læreanstalter.

Det følgende skulle prøve at belyse, hvorfor man benytter disse hjælpemidler.

En lærer kan enten benytte sig af:

- 1) det talte ord (øret),
- 2) det skrevne ord (øjet) eller
- 3) audio-visuelle hjælpemidler (øjet og øret).

Undersøgelser har vist, at kun 5 pct. af et foredrag (øret) opfattes og anvendes, derimod opfattes fire gange så meget eller 20 pct., hvis foredraget ledsages af visuelle (øjet) hjælpemidler (film el. lign.).

Og hvorfor?

Bliver hjernen ensidig belastet, f. eks. gennem øret, er den fulde opmærksomhed begrænset til ca. 15 minutter, derefter aftager den og er nærmest minimal efter 45 minutter. Men hvis man inden de 15 minutter flytter belastningen f. eks. til øjet, kan man på ny regne med fuld opmærksomhed, og sådan kan man veksle og få fuldt udbytte af hele timen.

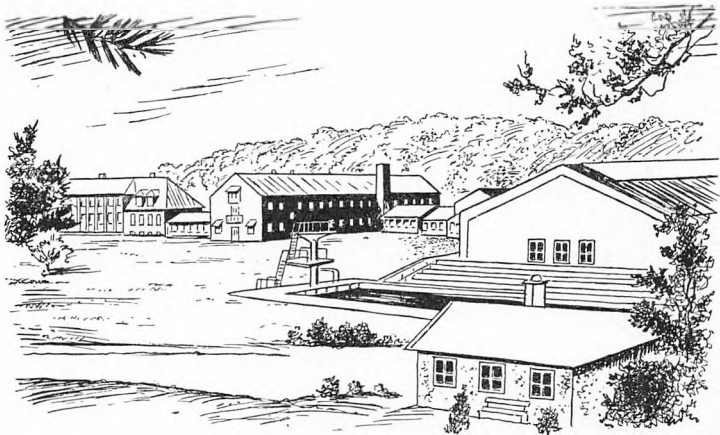
Det samme sker, hvis eleverne får lejlighed til ind imellem at snakke og diskutere emnet (øjet og øret).

Psykologerne mener at kunne påvise, at 85 pct. af vore erfaringer kommer til os gennem øjet, 10 pct. gennem øret, og de resterende indtryk får vi gennem vore andre sanser.

Det skulle derfor være klart, at lærerne må benytte sig af den letteste vej til elevernes »hjernearkiv«.

»At se er at tro,« hedder et gammelt ordsprog. Man husker bedst det, man ser med sine egne øjne!

Birte Thomsen.

KÆRE GAMLE ELEVER

Blandt de mange gode minder, det forløbne år har givet os, har jeg lyst til at nævne den fornøjelse, det altid er at vise gamle elever rundt på vor nye skole.

De er alle glædelig overraskede og beser det alltsammen med stor interesse. Det kniber dog for dem at vænne sig til, at den gamle afdeling er blevet så forandret. De savner, hvor mærkeligt det end kan lyde, den lille hyggelige gymnastiksal, den gamle spisestue og de små elevværelser, der kunne rumme så mange. De føler sig lidt hjemløse, men samtidig føler de dog også en vis stolthed over at have hørt til dem, der i de trange år var med til at holde interessen vedlige for skolen og ved at yde en indsats har været med til at skabe grundlag for alt det nye, som de nu går og forundres og glædes over.

Mærkværdigvis er der ingen af dem, der er misundelige på de elever, der nu tager den nye skole i besiddelse. De holder på deres tid i det gamle, accepterer det nye og er glade på vore vegne.

Men jeg må igang med at fortælle om året, der nu snart er svundet.

En vinterskole forløber jo altid roligt de første par måneder, hvor eleverne tilpasses forholdene, og hvor de har travlt med at lære, ligesom vi får god lejlighed til at lære eleverne at kende.

Det er altid spændende, når vi skal modtage nye elever. De kommer forventningsfulde og lydhøre, og så står det kun til os, om vi kan opfylde forventningerne og stadig gøre vort arbejde sådan, at lydhørheden opretholdes.

Jeg tror, at julen melder sig tidligt på alle højskoler. Adventslysene bliver tændt, og rundt om på værelserne, hovedsagelig hos pigerne, kommer der julegran, borddekorationer og lys på bordene. Man sidder og hygger sig og begynder så småt at nynne på julesange.

En tidlig søndag morgen bliver alle på skolen vækket på en blid, behagelig, men også skøn måde. Det er Lucia-bruden, efterfulgt af sine terner, der aflægger et morgenbesøg. Det er stemningsfuldt og kønt, og da de så tillige byder på morgenkaffe med rundstykker på sengen, er der jo

ikke noget at sige til, at dette lille intermezzo absolut er velkomment.

Juleferie — — —. Snart mødes vi igen med ønsker til hinanden om et godt nytår.

De sidste tre måneder af skoletiden føles næsten altid, som om man får mere og mere travlt, der er meget, der skal nås, og det er, ligesom det kniber med at nå det hele.

Det er noget, der gentager sig hvert år, og vi forsøger ikke at forhindre det, for vort arbejde er jo ikke at gøre vore elever helt færdige, vi prøver derimod at hjælpe dem igang og give dem interesser, som vi så inderlig håber, at de vil videreføre og arbejde med, når de kommer herfra.

At der bliver tid til alt, er meget sagt, men der bliver tid til meget også udenfor de faste timer. Vi havde mange gode stunder med forskellige kære gæster, der kom og hjalp os med at sætte lidt liv i hverdagen.

Unge mennesker har lyst til at få en svingom en gang imellem. Det er helt i orden; men vi vil dog gerne, at eleverne samtidig kunne lære en lille smule om, hvordan man fører sig på dansegulvet.

Danselærer og gymnastiklærer med meget mere, Egon Laustsen fra Nyborg kom os beredvilligt til hjælp, og vi havde nogle fornøjelige timer, hvor vi lærte en hel del og samtidig morede os fortræffeligt.

Ja, eleverne blev endda så dygtige, at vi ved forældredagen kunne indlægge små opvisninger i selskabsdans og moderne dans.

Vi så film fra eventyrlige, fremmede lande, og Sven Hansen tog os med en tur til Paris, ikke noget særligt vil man måske sige, men når det er Sven Hansen, der har optaget filmen og fortæller til den, ja, så bliver det den helt store oplevelse.

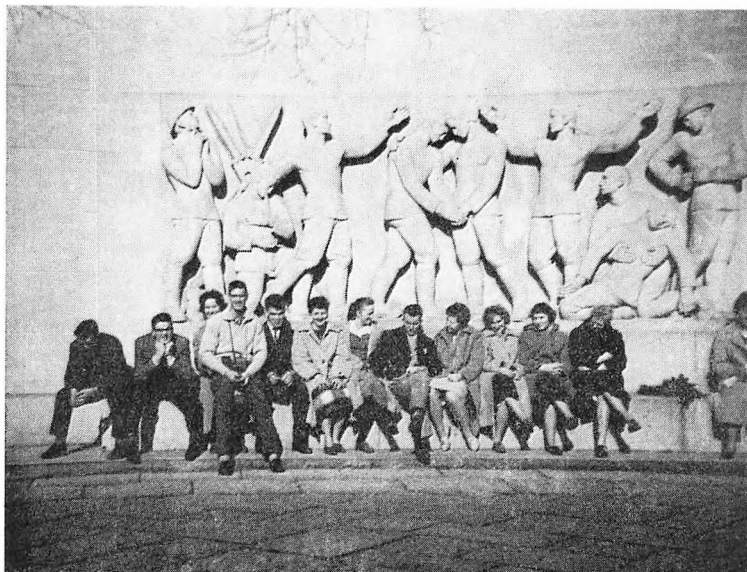
Vinterens højdepunkt for eleverne er vel nok fastelavnssfesten, den kan ikke beskrives, derfor lader jeg være med det, den skal opleves. Vi havde en dejlig dag, og alle morede sig storartet.

Århusturen er blevet en tradition, og gamle elever kender det, vi foretager os dér. Som sædvanlig blev vi hjerteligt modtaget af vor gamle økonoma, frk. Søndergård, på KFUK,

og med dette gæstfrie sted som udgangspunkt beså vi det meste af Århus, og om aftenen var vi i teatret til en stor oplevelse: fremførelsen af Kaj Munks »En Idealist«.

Overvældet af indtryk blev de trætte elever og lærere kørt på alderdomshjem. Det var bestyrerparret på Hovedgård alderdomshjem, Inger Margrethes elskværdige og gæst-

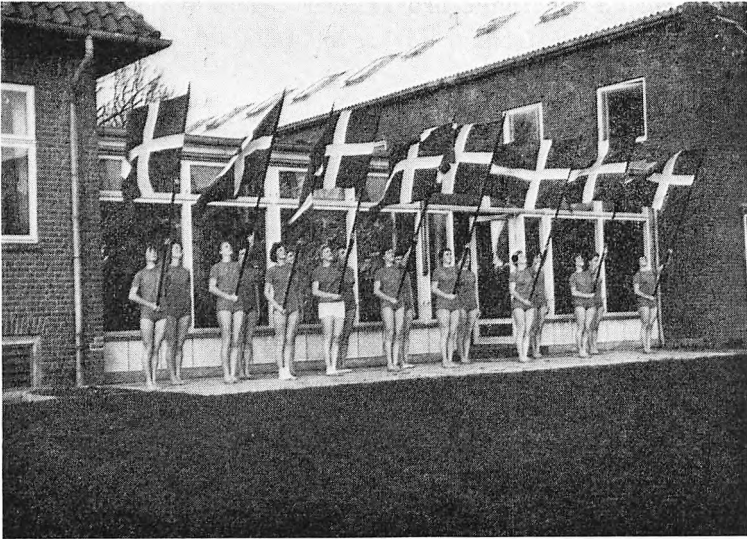
frie forældre, der havde inviteret på lidt lækker natmad, ja, lidt er ikke ordet. Mætte og veltilfredse, med en hjertelig tak til værtsparret, tog vi den sidste del af turen hjem til Vejle.

Forældredagen er også et af vinterens højdepunkter, og den forløb som tidligere forældredage med foredrag, gymnastikopvisninger, underholdning og hyggeligt samvær med forældrene.

Det er en dag, som er lige kærkommen for både forældre og elever.

Børnene vil gerne vise det bedste, de formår, og personlige udtalelser fra forældrene tyder på, at det er en glæde for dem at se, hvordan børnene arbejder, hvad de beskæftiger sig med og vide det, som vi forældre gerne vil vide, at børnene skikker sig vel.

Jeg havde fortalt eleverne meget om Vejleegnens arkæologiske og geologiske mærkværdigheder og interessante ting, og det fik vi lejlighed til at kigge lidt nærmere på ved en tur over Jellinge, Den gamle Hærvej, Vejledalen m. v., og

personlig glædede eleverne mig med at vise stor interesse for det, vi så og hørte.

For en gangs skyld var vi færdige med vore prøver til idrætsmærket og vore dommerprøver til håndbold og fri idræt så tidligt, at vi kunne nå at få mærkerne overrakt og dommerkortene uddelt, inden eleverne rejste fra skolen.

Det var slut på vinterskolen, som havde givet os så mange dejlige timer.

Samtidig tog vi afsked med Erik Brygmann med tak for godt medarbejderskab. Brygmann er nu lærer på Båring Højskole.

I stedet for Poul Bødker, der ikke mere kunne afse tid, havde vi fået Carlo Madsen til at tage sig af mandsgymnastikken, og vor gamle elev Helge Stenkjær hjalp mig med idrætten.

De klarede begge deres opgaver fint, og jeg måtte være glad for den hjælp, jeg kunne få, idet jeg plagedes af en meniskskade, der nedsatte min bevægelighed.

For selskabs skyld tog jeg først i februar en elev, der led af samme skade, med på Ortopædisk hospital i Århus,

og vi fik de generende bruskskiver fjernet. Operation onsdag, oppe at gå fredag, udskrevet mandag, — det blev en alt for kort ferie.

Sidst i april tog min kone og jeg på en lille tur til Svejts.

En rar lille tur, men ikke nogen egentlig hvile, og det gav os den tanke, at vi hellere måtte bruge tid og penge til et sted at slappe af på herhjemme. Det har vi fået, men derom senere.

Nu var Knud endelig kommet hjem efter at have ligget over 6 mdr. med et brækket ben efter fald fra en hest.

Han har næsten lært at gå uden at halte nu, og det gode humør må være der igen, når han kan sige: »Næste gang

jeg køber en hest, bliver det i portioner og så godt med kartofler og rødbeder til«.

Det blev maj med udsprungne bøge, sol og sommerpiger. Det vil sige, sol udenfor var det småt med, men glade piger lader sig ikke anfægte af det, og det blev en dejlig sommer.

Det er svært at skrive en beretning, der ikke ligner tidligere års, for efterhånden er der traditioner, som holdes i hævd fra år til år.

Dog er der noget, der adskiller.

Vor Sankt Hans-fest faldt tidligere sammen med elevmødet, men nu, da dette er flyttet, benyttede vi lejligheden til at lave en midsommerfest. Jeg lader den lokale journalist referere:

Der var også Sankt Hans-fest på Den jyske Idrætsskole, hvor elever, dygtigt instrueret af den fantasirige fru Signe Troelsen, opførte et helt Sankt Hansaften-spil.

Det både festlige og smukke arrangement var henlagt til friluftsscenen, der var illumineret, og de medvirkende var elever samt små børn, hvis forældre er knyttet til idrætsskolen. En af eleverne, iklædt en skøn nationaldragt, fremsagde en prolog, og så begyndte forestillingen. Med forbindelse tekst, fortalt af endnu en elev i nationaldragt, optrådte nu sjove troldeunger med lange haler, søde nisser, henrivende alfer med sommerfuglevinger, uhyggelige hvidklædte spøgelser, hvoraf det ene for resten for vild og rendte mod muren til Jomsborg — og der var naturligvis også en grim heks, der lige så selvfølgelig blev fanget ind, og — — — ja, sådan går det nu engang sligt kvindpak —.

Alle optrinene fandt sted med det blafrende bål som baggrund, og bålet var flankeret af otte nydelige piger, klædt i rødt og hvidt og bærende fakler.

Der var lagt et stort arbejde i indstuderingen, og de optrædende, såvel som Signe Troelsen, høstede stort bifald. Man sluttede med midsommervisen og forlagde så resi-

densen til spisesalen, hvor der blev budt på varme pølser.

Den aften vil elever og kursister sent glemme.

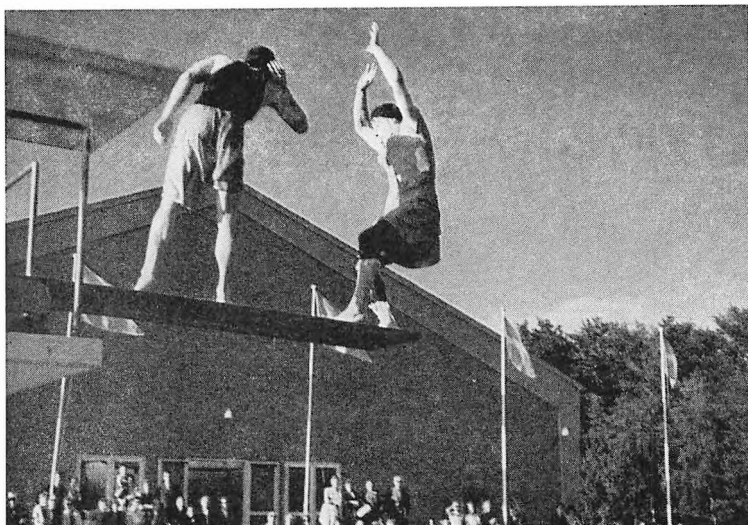
Den sædvanlige travlhed gik forud for elevmødet, som vi lærere imødeså med spændt forventning. Jeg havde jo i sidste årsskrift lovet at gøre noget ekstra for de gamle elever for at genskabe det intime samvær, som hørte til i den gamle skole, og som vi mente manglede for dem, der følte sig knyttede til den.

Lørdag aften samledes vi i den gamle spisestue, stuede sammen som de berømte sild i en tønne, og stemningen var der øjeblikkelig, og den var høj. Der blev fremdraget minder, og der blev sunget og optrådt med gamle udødelige numre, og det blev sent, inden vi kunne synge aftensang på skihopbakken.

At vi skal have lignende sammenkomster i årene, der kommer, er ganske sikkert.

Elevmødet bød iverigt på mange gode ting, og sommerpigerne havde stor ære af deres opvisninger lige fra gymnastikken og svømningen til menuetdance i fakkelskær.

Et specielt nordisk indslag kom fra vore norske elever med en opvisning af nogle fornøjelige norske folkedanse.

Endvidere må det nævnes, at regnen forbød os at opføre Hostrups »Nej« på friluftsscenen. I stedet blev hallen i hast omdannet til et fortræffeligt teater, hvor forestillingen rullede frisk og fornøjeligt hen over scenen.

Det er min overbevisning, at vi med dette elevmøde igen fandt tilbage til tidligere tiders gode og hyggelige stemning. Vi fandt hinanden gennem lørdagens hyggelige samvær, og den kontakt, der skabtes mellem os og eleverne og eleverne fra de forskellige årgange indbyrdes, holdt sig resten af elevmødet og var med til at skabe den rette atmosfære.

Det er ikke dovenskab fra vor side, der dikterer, at forældredagens program stort set bliver elevmødets om igen, for afslutningen på sommerskolen nærmer sig, og den hektiske travlhed, som kendes fra de øvrige somre, er allerede begyndt at præge billedet.

Et problem giver forældredagene os altid. Den idrætslige side af børnenes arbejde er den letteste at vise frem for forældrene og vel også det, der tager sig mest ud, men vi ville jo egentlig gerne kunne finde en form, hvorunder vi kunne fortælle forældrene lidt om alt det andet, vi beskæftiger os med i højskoletimerne. Foredrag kan måske

give et lille indtryk, men ellers må vi håbe på, at børnene selv vil fortælle forældrene om alt, hvad de er beskæftiget med, og det, tror vi på, er tilfældet.

Gennem eleverne får vi kontakt med forældrene — ikke sådan direkte måske, men hjemmet og dermed forældrene afspejler sig tydeligt i børnenes færden. Vi mener, at ungdommen af i dag er god og positiv, og når den er det, så må det være, fordi de har gode og positive forældre. Børnenes væremåde er et spejlbillede af de forhold, der må råde i hjemmene.

Jeg greb mig selv i at betragte forældrene under en af opvisningerne ved mødet, hvor var dog alle disse øjne og ansigter talende. De afspejlede tydeligt kærlighed og stolthed over deres børns færden.

Vort længe nærede ønske om at finde et fristed, hvor vi engang imellem kunne trække os tilbage for at samle lidt friske kræfter til arbejdet, var nu gået i opfyldelse, og da vi også syntes, at vore piger efter elevmødet og forældredagen trængte til en lille smule afslappelse, tog vi dem med derud, og jeg tror, de kunne lide at færdes i disse skønne omgivelser.

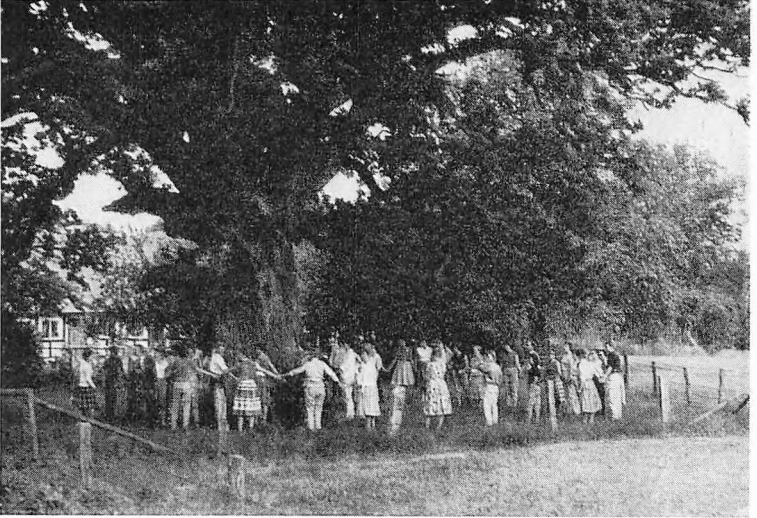
At pigerne tillige fik lov til at plyndre vore kirsebærtræer (der var mere end nok til alle), viste sig at være en god idé.

Også Elmo Petersen havde ofret tid til at vise pigerne omkring på Vejle-egnen, og at dømme efter pigernes referater havde det været en særdeles vellykket tur.

Vejle husholdningsskole havde tidligere på sommeren aflagt os et besøg, og foruden en rundvisning på skolen blev det til en stor dukkert i svømmebassinet. Som tak blev vi inviteret til at besøge dem, og naturligvis havde de i dagens anledning frembragt en masse prøver på, hvad de havde lært, og dem forsøgte vi at spise os igennem. Trods fortræffelig bagekunst lykkedes det os ikke.

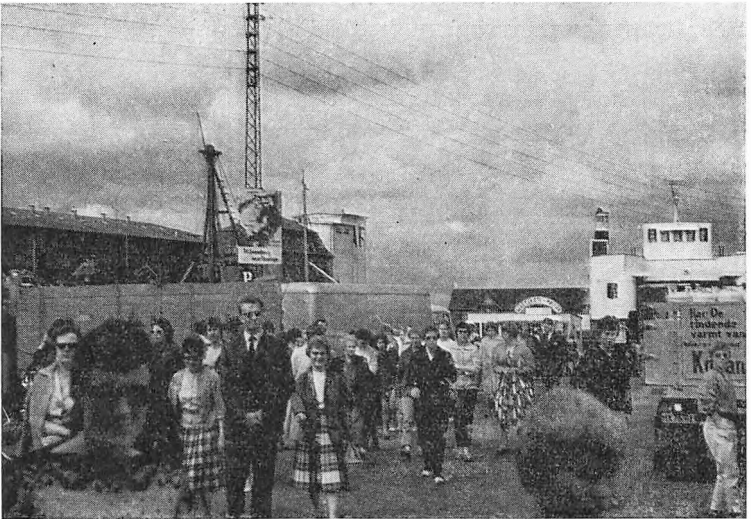
Jeg vil i år undlade noget større referat fra vor afsluttende tur.

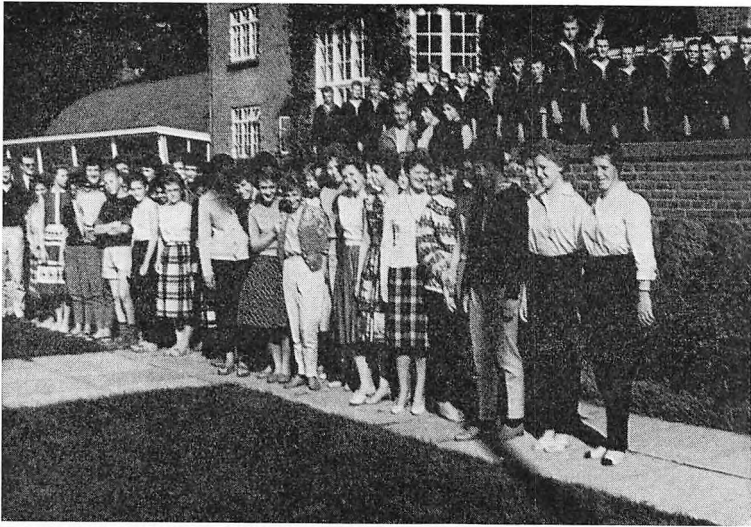
Når jeg fortæller, at turen som før gik over Fyns land

til søfartsskolen i Svendborg, så vil tidligere sommerpiger, som har været med på den tur, give mig ret i, at det ikke er så nemt at beskrive disse dages forløb, det er noget, som skal opleves.

Det skal dog lige nævnes, at vi i år forlængede turen

til Langeland, som vi beså på kryds og tværs. Ih, hvor blev vi trætte og de norske piger sultne, men det er jo ubegrænset, hvad man kan holde til, når bare man har det godt.

Jeg vil lige, inden vi forlader denne tur, fortælle sommerpigerne, at vi senere på året har fået lejlighed til at gengælde lidt af den store gæstfrihed, vi møder på Lauritzens Søfartsskole i Svendborg, idet alle eleverne med forstanderparret Eisfeldt i spidsen har aflagt en genvisit her på skolen.

De boltrede sig på idrætsbanerne og i gymnastiksal og idrætshal, aflagde idrætsprøver, underholdt sig med hinanden om aftenen og havde det hyggeligt. Havde sommerpigerne kunnet være værtinder, var besøget nok blevet det helt store for de unge raske sømænd.

Vel hjemkommet til skolen gjorde vi alt rede til afslutningsfesten, ja, nogen fest er det jo egentlig ikke, for selv om eleverne nok gerne vil hjem og se til alt, hvad de har kært, så gør en vis vemodighed sig gældende. Men det skal jo overstås. Farvel og på gensyn og tak for en dejlig sommer.

Vi får dog aldrig tid til at falde hen med triste tanker,

kursus-travlheden giver os nok at tænke på, og der kan jo også være andre ting, som skal ordnes og gøres. Ved en gennemgang af alt det, der sker udover selve skolelivet, kunne der nævnes mange ting.

Vort kære »Jomsborg« har fået en oppudsning, sådan at den på det nærmeste fremtræder i stil med de øvrige kønne lokaler på skolen.

Troels Troelsen er blevet konfirmeret, og festen for ham blev holdt herude på skolen. Skovhytten er blevet beboet med Henning Balle, Gunhild, hans kone, og Niels Christian, det er sønnen, og Henning Balle er vor medarbejder som gymnastik-, svømme- og højskolelærer.

Vi havde amerikansk besøg, som overlærer Gundelach

havde formidlet. 17 søde amerikanske svømmepiger, der gav en skøn opvisning i synkroniseret svømning. I øvrigt kom de under deres to dages besøg hurtigt i kontakt med

sommerpigerne, som beredvilligt var rykket sammen, for at vore gæster kunne bo på pigernes værelser.

Lad mig da til sidst fortælle lidt privat. Som tidligere nævnt har vi fundet os et lille fristed. Ude på »landstedet«, »godset« eller »gården«, som vore venner ironisk kalder vort gamle, forfaldne bondehus, har vi allerede haft mange gode timer.

Slet så forfaldent er det dog ikke mere, efter at vi har tømret, muret, snedkereret og malet. Vi har i virkeligheden ofret ikke så lidt arbejde på at gøre en del af huset beboeligt, idet vi havde fået den fikse idé, at vort sølvbryllup skulle holdes derude — helt for os selv — i al stilhed. Sådan blev det. Kun den nærmeste familie var samlet den 1. december, og vi havde en lille hyggelig familiefest. Helt kunne det dog ikke skjules, at vi holdt sølvbryllup, men det var os en stor glæde, at man respekterede vort ønske om at have dagen for os selv. Er det ikke rigtigt, at 25 års samvær jo egentlig kun tilhører de allernærmeste?

Vi skal nok sende en personlig tak til alle dem, der har betænkt os med gaver, men jeg vil gerne her sige elevforeningen tak for en meget smuk lille sølvvase, der sammen med gode ord og hengivenhed for os glædede os meget.

Ja — og med sølvbrylluppet er vi jo blevet »gamle« mennesker, men vi føler os aldeles ikke gamle og aflægs, vi tror på, at vi endnu i mange år — med jeres gode hjælp — kan virke ungdommelige og friske i de opgaver, der måtte blive pålagt os.

Modtag hermed vore bedste ønsker for julen og det nye år.

Jeres

Bjarne, Birte, Ingrid og Svend Aage Thomsen.

*Kværende og tidligere lærer-
personale ved Den tyske Idrætsskole
ønsker herigennem at sende gamle ele-
ver de bedste ønsker for julen og det
nye år.*

SKOLENS KURSUSVIRKSOMHED

Det har været et fornøjeligt og dejligt kursusår med ligeså megen travlhed som tidligere og med et kursusantal, som oversteg sidste års, sådan at vi ialt fik 98 kursus med et samlet deltagerantal på 4198.

Ikke nogen stor rekordforbedring, men dog et udmærket tegn på at vor kursusvirksomhed, som spiller så stor en rolle for os, holder sig konstant, og jeg kan allerede på nuværende tidspunkt sige, at næste år vil give os megen travlhed også på dette område.

Søndage og helligdage samt sommerferien er jo stadig vor travleste tid. Dog synes det, at den tendens, der viste sig sidste år med at fordele kursus til andre tider af året, har været mere udtalt i år, således at vi trods godt og vel de samme kursustal, ikke har været slet så hårdt hængt op på de fremtalle tidspunkter. Sommerens vejr var os ikke så gunstigt som sidste år, og det kunne ofte være svært, når regnen styrtede ned, at finde plads til alle indendørs, men selv de vanskeligste forhold blev taget med godt humør.

Der er jo mange kursus og kursusledere, der kommer igen år efter år, og det letter os kolossalt i vort arbejde, da de ofte er med til at hjælpe nye kursus ind i det hyggelige samvær, som præger og gerne skulle vedblive at præge det indbyrdes forhold.

Vi glæder os over travlheden og glæder os over at se skolen blive benyttet til det formål, hvortil den er bygget, dette at dygtiggøre mennesker til at hjælpe og vejlede andre.

Vi har fået megen ros ved kursusafslutninger og mange venlige ord på tomandshånd. En sjælden gang har vi da også fået det at vide, når ikke alt har været, som man gerne ville have, det skulle være. Det er vi taknemmelige for at høre, for vi ved, at det altid er lettere at sige rosende ord end at fremkomme med kritik. Udfra det prøver vi at være kritiske over for os selv og være på vagt, sådan at vi stadig holder et vågent øje med, om alt nu går, som det skal gå.

Det gode humør og de glade smil, vi møder, er med til at gøre arbejdet let for os, og vi vil gerne nu, da kursus-sæsonen er slut, sige tak til hver enkelt, som har været her, og ønske et på gensyn til næste år.

Som sædvanlig har et utal af foreninger og enkelt-personer gjort os den glæde at komme ind på skolen for at hilse på os. Gamle kendinge og gamle elever har ment, at de har tilbragt så god en tid her, at de gerne vil komme igen for at gense det sted, hvor de har haft så mange glade timer.

Vi har haft et gnidningsløst samarbejde med de lokale idrætsforeninger, der har benyttet vor gymnastiksal, idrætshal og svømmebasin. De har særlig glædet os ved den omhu, hvormed de har behandlet vore anlæg. En fornøjelse var det også, at skolesvømningen i år blev en afgjort succes trods det kolde vejr, og det er ikke få børn, der i år har lært at svømme, og mange har udviklet de færdigheder, de lærte sidste år.

*

Allerede den 2. januar lagde vi ud med Landsdelingsførerforeningens årsmøde, der havde samlet ikke mindre end 315 deltagere. Det gik forbavsende smertefrit, men de var jo også allesammen mennesker, der var vant til at færdes på en højskole.

Det var en god start på sæsonen, og hermed følger så kursuslisten.

»Kaloriefabrikanterne.»

Januar:

Kursusliste 1960

- 2—4. Landsdelingsførerforeningen. Årsmøde.
- 9—10. Dansk Boldspil Union. Olympiademøde.
- 10—14. Dansk Boldspil Union. Konditionskursus.
- 30—31. Jydsk Boldspil Union. Fodboldtrænerkursus.

Februar:

- 6.—7. Ringkøbing amts Gymnastikforening. Håndboldlederkursus.
- 13.—14. Esbjerg Gymnastikforening. Gymnastiktræningslejr.
- 14.—20. De danske Gymnastikforeninger og De danske Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforeninger. Atletiklederkursus.
- 20.—21. De danske Gymnastikforeninger. Formandsmøde.
- 20.—21. Ribe amts Gymnastikforening. Instruktionskursus i volleyball og håndbold.
- 21.—26. De danske Gymnastikforeninger. Håndboldlederkursus.

Konditionskursus.

Marts:

- 5.—6. Tekstilkursus. T. U. K. Årsmøde.
- 11.—18. Norrkjöping Kamraterne. I. F. K.
Fodboldtræningslejr.
- 12.—13. Handels- & Kontor-Funktionærernes Forbund.
Kursus for slagterifolk.
- 19.—20. Arbejdernes Oplysningsforbund. Kvindekursus.
- 27.—³/₄. Norges Fotballforbund. Træningslejr for lands-
holdskandidater.

April:

- 2.—3. Dansk Sejlunion. Instruktionskursus.
- 5.—6. Dansk Politiidrætsforbund. Landsstævne.
- 9.—14. Husum Ejderstedt. I. F. Håndbold og atletik.
- 10.—17. Norges Fri-Idrettsforbund. Træningslejr for
olympiadekandidater.
- 11.—16. Arbejdernes Bicycle Club. Træningslejr.
- 14.—18. Dansk Orienterings Forbund. Påskekursus.
- 14.—18. Dansk Atletik Forbund. Påskelejr.
- 19.—22. Forsvarets Civilundervisning, Ålborg.
Delingsførerkursus.

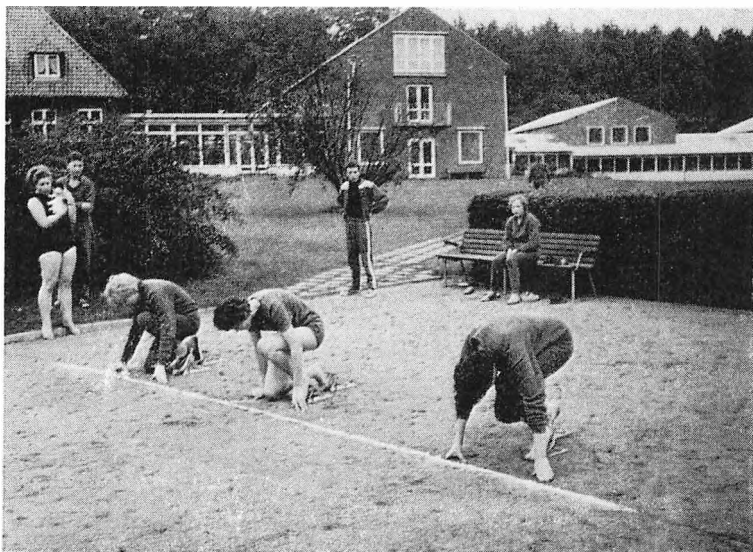

Påskeatletik.

- 22.—24. Idrætsmærket. Dommerkursus.
 28.—⁴/₅. Civilundervisningen i Haderslev. Afsluttende delingsførerruddannelse.
 30.—¹/₅. Dansk Håndbold Forbund. Håndboldkursus for kvinder.

Maj:

1. Vejle amts Gymnastikforening. Håndbolddommerkursus.
- 7.—8. Dansk Bueskytteforbund. Instruktionskursus.
- 7.—8. Kooperativt Fællesforbund. Fagkursus.
- 13.—15. Dansk Fritidshjemsråd. Uddannelseskursus.
- 15.—28. Vejle Handelsskole. Defektricekursus.
- 21.—22. Sct. Georgs Gilderne i Danmark. Weekend-kursus.
- 25.—26. Jydsk Boldspil Union. Fællestræning for juniorer.
- 27.—29. Centralforeningen for Snedkermestre i Danmark.
- 28.—29. Dansk Håndbold Forbund. Udtagelse til V. M. for kvinder.
- 27.—28. De danske Gymnastikforeninger. Styrelsesmøde.

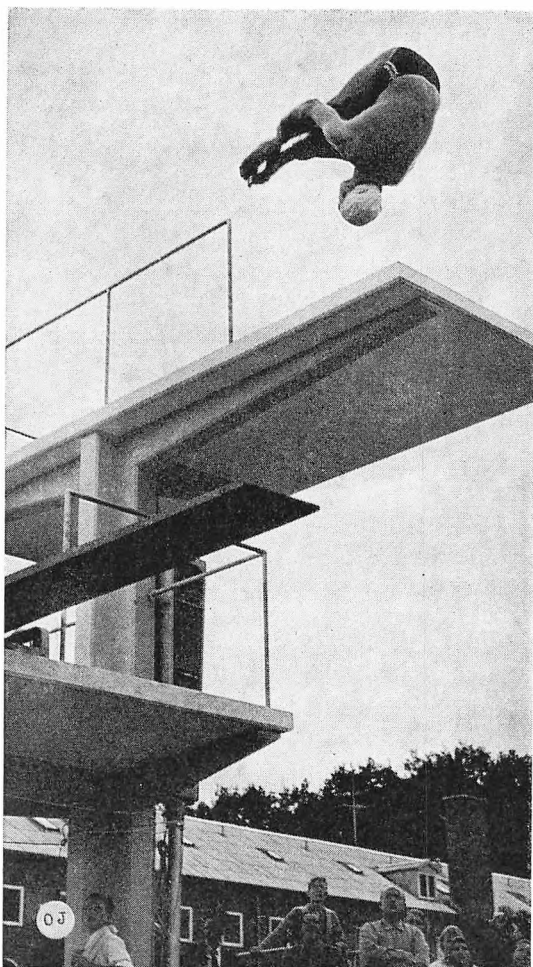
Sydslesvigere.

Juni:

- 11.—12. Jydsk Boldspil Union. Dommerkursus.
- 11.—12. K. G. I. Odense. Gymnastikkursus.
- 18.—20. Dansk Boldspil Union. Ynglinge landsholdsspillere.
(Dansk—tysk.)
- 19.—26. Vejle & Omegns Rideklub. Ridekursus.
- 23.—27. Dansk Boldspil Union. Kursus I.
- 23.—27. Dansk Boldspil Union. Kursus I.
- 26.—³/₇. Dudde Bidstrups Gymnastikinstitut.
- 27.—¹/₇. Dansk Boldspil Union. Kursus I.
- 27.—¹/₇. Dansk Boldspil Union. Kursus II.

Juli:

- 1.—8. Jydsk Svømme Union. Instruktions- og træningskursus.
- 3.—9. Dansk Boldspil Union. Talentkursus.
- 4.—9. Gymnastikinspektionen. Boldspilkursus for lærere og lærerinder.
- 9.—15. Dansk Boldspil Union. Kursus III.

- 10.—31. Arbejdernes Bicycle Club. Træningsophold.
10.—16. Dansk Arbejder Idræt. Håndbold og fodbold for mænd.
11.—16. Dansk Cricket Forbund. Talentkursus.
17.—24. Dansk Bord Tennis Union. Instruktørkursus.
17.—24. Dansk Arbejder Idrætsforbund. Begynderkursus i håndbold for kvinder.
18.—22. Dansk Boldspil Union. Kursus II.

Ego og tante Gudrun fra DAI.

- 24.—27. Dansk Bord Tennis Union. Dansk—svensk juniorkursus.
- 24.—31. Jydsk Bord Tennis Union. Instruktionskursus.
- 24.—31. Dansk Athlet Union. Juniorkursus.
- 24.—31. Vejle & Omegns Rideklub. Ridekursus.
- 31. Jydsk Athlet Union. Dommerkursus.
- 28.—29. Amerikansk Svømmeballet.
- 31.—⁷/₈. Jydsk Amatør Bokseunion. Instruktionskursus I.
- 31.—⁷/₈. Dansk Håndbold Forbund. Kursus for herrer.
- 30.—⁶/₈. Købmandsskolens Gymnastik Forening. Håndbold.
- 31.—⁶/₈. Vikingur, Reykjavik. Håndboldkursus.
- 31.—⁷/₈. Hunseby Gymnastikforening. Træningsophold.

August:

- 7.—14. Vejle & Omegns Rideklub. Ridekursus.
- 7.—14. Jydsk Amatør Bokseunion. Instruktionskursus II.
- 13.—18. Ungdomsringen Karlshamn. Træningslejr.
- 14.—21. Jydsk Amatør Bokseunion. Instruktionskursus III.
- 14.—27. Vejle Handelsskole. Defektricekursus.

Old-boys besigtiger »Godset».

- 14.—27. Dansk Aften- og Ungdomsskoleforening.
Kjolesyningskursus.
22.—28. Skolens »Old-boys« kursus.
27.—³/₀. Dansk Aften- og Ungdomsskoleforening.
Kjolesyning.
28.—¹⁰/₉. Vejle Handelsskole. Defektricekursus.

September:

- 3.—4. Århus Idræts Club »Fremad«. Håndbold.
16.—18. De yngre Bogtrykkere. Branchemøde.
24.—25. D. S. K.s Købmandstjeneste. ERFA-stævne.
25.—29. Skrædderforbundet i Danmark. Kursus for
kasserere.

Oktober:

- 1.—2. Dansk Gymnastik Forbund (Sydkreds).
Instruktionskursus.

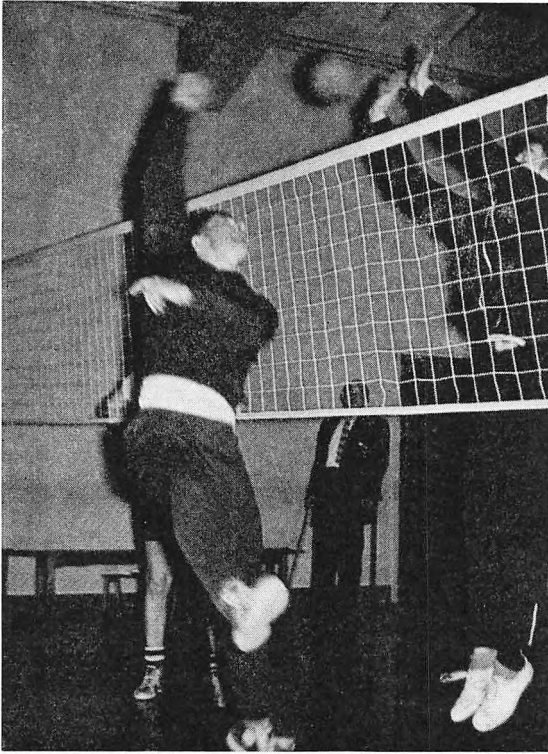

Esperantister.

- 1.—8. Husum Ejderstedt I. F. Idrætslederkursus.
- 4.—6. Fællesforeningen for Danmarks Brugsforeninger. Ungdomskursus for lærere og lærerinder.
- 8.—9. Dansk Volleyball-Forbund. Instruktionskursus I.
- 14.—16. Dansk Idræts Forbund. Kursus for idrætslæger.
- 15.—18. Jydsk Håndbold Forbund. Håndboldkursus for kvinder.
- 16.—23. Esperantokursus.
- 16.—23. Dansk Basketball Forbund. Instruktionskursus.
- 18.—23. Danmarks Sportsfiskerforbund. Juniorkursus.
- 29.—30. Danmarks Afholdsforening. Efterårskursus.
- 29.—30. Dansk Volleyball-Forbund. Instruktionskursus II.

November:

- 5. Dansk Forening for Folkebade. Kursus for bademestre.
- 5.—6. Dansk Gymnastik Forbund. Medaukursus.
- 19.—20. Dansk Volleyball-Forbund. Instruktionskursus III afsluttende.
- 26.—27. Dansk Gymnastik Forbund (Sydkreds). Instruktionskursus.

Volleyball.

December:

19.—21. Vejle Amts og Byes Sygehus. Optagelsesprøve.

Vi takker på det bedste for samarbejdet i det forløbne år, takker for venlighed, hjertelighed og god forståelse og håber på, at 1961 vil bringe os mange glade og fornøjelige timer sammen med de mennesker, som vi har lært at holde af og respektere for det store og uselviske arbejde, de yder for vor fælles sag.

En rigtig glædelig jul og et godt og udbytterigt arbejdsår.

Ingrid og Svend Aage Thomsen.

NYT FRA GAMLE ELEVER

En regnvejrsgang.

Store lavt hængende regnvejrsskyer driver langsomt hen over den normanniske himmel, den ene regnbyge afløser den anden. Sådan har det været i de sidste dage. Det er ikke lige just det vejr, en landmand ønsker sig, når han for 16 dage siden slog græsset på 4 ha, der med normalt vejr skulle have været presset og sat på loftet et par dage senere.

I Danmark er man jo tilfreds med lidt blæst, lidt sol og en snes grader til højet. Men når solen tager fat her, stiger celsius til godt 30 grader og holder sig der en 5—6 timer midt på dagen. En sådan varme ligefrem svider saften ud af det grønne græs. Tre timer efter, at høvenderen har været over det, kan man komme med pic-up presseren.

Det er heller ikke en regnvejrperiode, der får hveden til at modnes og skaber den kvalitet — tørstofindhold — der betinger det velsmagende franske brød. Franskmændene kan ikke bage wienerbrød — men danskerne kan heller ikke bage franskbrød!

I dag — den 15. juli 1960 — lever vi stadigvæk lidt i festrusen fra dagen i går, der var Frankrigs nationaldag.

Hvert år mindes den 14. juli 1789, da store ophidsede folkeskarer stormede Bastillen — den store fæstning ved St. Antoine-porten i Paris — i håb om at finde store våbenlagre og for at hævn de umenneskelige forhold, som sagnet fortalte, at fangerne levede under.

Efter Bastillens fald oprettedes Nationalgarden. Et kommunalråd tog magten fra adlen, dette eksempel efterfulgtes efterhånden i hele Frankrig.

Det er givet, at franskmændene fejrer dagen, der gav dem en frihed, som intet andet europæisk lands indbyggere har magen til. Dagens program begynder med en mindegudstjeneste, og derefter lægges kranse ved mindesmærket for sognets — byens — faldne i den første verdenskrig.

Efter den højtidelige del af programmet mødes næsten alle repræsentanter af det stærke køn på én af de mange caféer for at få en sludder og et glas vin eller to, selvom prisen er næsten 40 øre pr. glas. Herefter går hver til sit for at spise middag.

Når vejret tillader det, er der om eftermiddagen og om aftenen gratis asfaltballer, de såkaldte »bal musette«, på de med lampions og guirlander pyntede gader og pladser. Musikken leveres af et »misette orkester«, som domineres af en harmonika, og som hovedsageligt spiller ældre dansemusik, såsom rheinländer, marcher, polkaer, valse og lignende. Jeg tog mig den frihed at spørge musikerne, om de kendte en af Lumbyes valse. Men de rystede blot smilende på hovedet, medens deres ansigter fyldtes med den så typiske franske mimik, hvormed de så ofte udtrykker deres følelser og sindsstemninger.

Selvom franskmændene er blandt de førende, hvad moderne dans angår, så tro endelig ikke, at de lod Waldteufel tage sine valse med sig, da han i 1915 blev båret til graven.

Her skøjtes stadigvæk rundt på dansegulvene, både på land og i by, så det er en ren fryd for øjet, og selv det mindste orkestrets toner er en fryd for øret.

Jeg ved ikke, om det franske guld og sølv er blevet eksporteret, men Lehárs vals derom er i alle tilfælde blevet importeret fra Ungarn, så vel som hans glade enke.

Her er ingen mangel på konfettis og god stemning. Den 14. juli er én af de få gange om året, hvor franskmændene slår sig rigtig løs, og da er her næsten ingen grænser for stemningens topmål, Både alders- og tyngdegrænse er den dag ophævet. De unge på 70 morer sig lige så godt som de på 10.

Politiet ser undtagelsesvis gennem fingrene med løjer, som de på årets andre dage kalder gadeoptøjer og resolut anvender deres »medicin« til at standse og helbrede.

Festlighederne varer ofte til den årle morgen, så går man lige til sit arbejde og undgår derved at forsove sig!

Tilbage til hverdagen!

Regnen stilner lidt af, himlen lysner op. En oplivende banken høres fra døren, der sagte åbnes. Min mindste veninde lister ind. Jeg ser smilende på hende, hun smækker døren i og løber hen til mig, kravler op på mine knæ og beder mig om at synge »Ride, ride ranke« samtidigt med, at jeg skal vippe hende i takt til melodien.

I Danmark synger jeg aldrig i andres nærværelse for ikke at jage mine tilhørere på flugt. Herved sker det dog, at jeg forsøger mig som sanger. Pigen er i alle tilfælde glad ved min sang,

ordene er uforståelige for hende, så det kan jo kun være melodien.

Det var først, da franskmændene bladede i min højskole-sangbog, og jeg så deres forbavselse, at det rigtigt gik op for mig, hvilke åndelige rigdomme de danske digtere og komponister har skænket os.

Efter endt ridetur og sang kravler hun ned igen og går på opdagelsesrejse i mit værelse. Hun kravler op i lænestolen og får øje på en pose med karameller, der ligger på servanten.

Så! tænker jeg, nu ryger karamellerne.

Pigen ryger i alle tilfælde, men det er ned af stolen og hen til servanten, men selv med hendes bedste vilje er hendes tre-årige arm alligevel for kort. Hun er ikke rådvild, slæber en stol hen til servanten, snupper en karamel, vender sig om mod mig og siger: »un caramel s'il vous plait Jean«, og hvem kan sige nej til det?

Gullende på sin karamel tripper hun nu lidt rundt i mit værelse og standser foran det store gulvspejl. Her undersøger hun sit spejlbillede fra forskellige vinkler og viser derved, at de feminine egenskaber, som den franske kvinde er kendt for at være i besiddelse af, allerede er ved at gøre sig gældende.

Nu lister hun af igen — — den herlige unge, hende har jeg megen glæde af.

I aften skulle jeg have været til atletik, hvor jeg bl. a. har konditionstræningen med holdet og derudover også hjælper den officielle leder ved undervisningen af atleterne.

Træningen er imidlertid blevet aflyst, idet lederen forudså, at vi efter gårstdagens begivenheder ikke ville være i form til at dyrke atletik! Dertil kommer, at franskmændene heller ikke er så sportsinteresserede, som de burde være. Franskmændenes yndlingssport er at stå uden for banen og heppe sportsudøverne op. De har dog megen respekt for den, der dyrker sport, og for mig personlig har sporten givet gode bekendtskaber samt adgang til mange kammeraters hjem, hvor jeg ellers ikke var kommet.

Med venlig hilsen

Johannes Madsen,
vinteren 57—58.

Kære sommerpiger 1944!

Snart har vi jul, og midt i juletravlheden sender vi tankerne tilbage til tre dejlige sommermåneder 1944.

Meget har forandret sig siden. Hedvig er nu mor til en dejlig dreng på 2½ år. Grete har arbejde nok med at passe sine tre piger, der er ikke kræfter til gymnastik. Ingrid var til elevmøde

i sommer, har nu været i Sverige 10 år. Gunhild har sagt landbruget farvel og er »bare« mor for sine 5 børn. Marie har det godt og sender hilsen fra Tarm. Anne med familie sender også hilsen, hendes ældste pige er nu konfirmeret. Her har vi juletravlt i forretningen. Mine piger er nu 6 og 3 år. Jeg arbejder hele dagen i butikken og har en ung pige til at passe det huslige.

Mange julehilsener og ønsket om et godt nytår.

Ingrid og Johanne.

Kære sommerpiger 1945!

Allerførst tak for brevene fra de af jer, der har svaret. Aase skriver, at de har det godt. De har jo nu 3 piger, hvoraf den største Iben snart skal konfirmeres, og en lille søn, Thure, som er 1½ år. Aase skriver, at hun har opdaget, at der er forskel på drenge og piger i temperament. Det vil jeg give dig ret i, Aase. Endvidere går hun til stoftryk i vinter. Karen Gerda har også 3 piger og en dreng, så dér er også liv og glade dage. De er flyttet — dog ikke fra Aars, men til større og bedre ejendom i Aars, skriver hun. Hun dyrker stadig gymnastikken og går endvidere til sykursus, så hun ligger heller ikke på den lade side.

Om mig selv kan jeg fortælle, at vi flyttede her til Svendborg den 1. august. Min mand arbejder her på Svendborg maskinfabrik, og vi har fået os et dejligt hus med masser af plads og udsigt ned til Svendborgsund og til Taasinge. Peter er begyndt at gå i skole. Jeg snakkede med Søndergaard forleden. Han underviser i svømmehallen her og er forøvrigt blevet gift.

Søster bor jo stadig i Hillerød, i eget nyt hus, nøjes endnu med sine 2 drenge på 4 og 8 år. Fra 1. august har hun fået et dejligt job på sygehuset fra 8—12 hver dag, og når ellers der er tid tilovers, bliver den benyttet til at lære at håndtere en bil. Søster skriver, de har haft bil i fire år, og nu kunne hun godt tænke sig at lære at køre den. Det rent sportslige er lagt på hyl-den, det er der slet ikke tid til.

Angående mig selv, bor jeg nu i Nykøbing F. og har gjort det et år, vi er glade for at være hernede. Min mand er pressefotograf, og jeg er ofte med ham rundt, hvad der har resulteret i, at jeg er begyndt igen på gymnastikken og regner med at kunne gøre mig gældende i atletiken til sommer. Vi nøjes stadig med drengen og pigen. Hernede bor vi lige midt i byen, og som følge deraf købte vi sommerhus i år. Der er en mægtig grund til, så ungerne rigtig kan få lov at boltre sig.

Til slut vil vi ønske alle 45-pigerne en rigtig glædelig jul og et godt nytår.

Harriet og Tove!

Kære venner 1945—46!

I år er det 15 år, siden vi mødtes på »den jyske«, så vi er på vej til at blive nogle gamle gubber. 15 år er jo et rundt tal, som man næsten kan kalde jubilæum, og forhåbentlig kan det mærkes på tilslutningen til elevmødet til sommer — ja, lad os mødes, få hilst på hinanden og set, hvor gamle vi i virkeligheden er. Desværre er vor adresseliste skrumpet ind, så er du ikke med blandt dem, vi har nyt fra, så sæt dig i forbindelse med os eller skolen, så vi kan få lidt nyt fra dig også, og forbindelsen kan holdes vedlige.

Som en nyhed vil vi begynde med en hilsen fra Jossi. Han er nu i Australien og gift. Han skriver kun kort, men det kniber vel efterhånden også for ham at huske det danske. Men vi forstår da, at han har det godt. Birger Haug har det bare bra i Verdalen med sin kone og 2 drenge. Han har godt med arbejde og leder gymnastik i realskolen 12 timer ugentlig. Endvidere er han instruktør, når der er tid til det.

Adler Haugland er gymnastiklærer på Bispebjerg skole i København og er fuldt optaget hele dagen. Desforuden er han instruktør for Sparta, Politiet og Hillerød. Og så er han stadig ugift.

Torgeir Brandvold står stadig i vekslekassen i Tornebu. Har sagt fra med en del af idrætsarbejdet — helt kan han ikke undvære det. Villy havde nogle dejlige dage sammen med ham nu i sommer i København, og hans datter boede hos Villy i hele sin skoleferie.

Søren Sørensen plages af sovende arme og ben, og det kan være alvorligt. Ellers har han det godt med sin Grethe og 3 børn. Han har nok at gøre i smedien i Lisbjerg, men det kommer han ikke sovende til.

Hans Uhre er blevet skolelærer i Houborg 20 km syd for Grindsted. Han lærer børnene at spille volleybold og har om aftenen en snes karle til gymnastik. Familien er forøget, så han har nået idealet »far, mor, søn og datter«.

Robert Rasmussen er efter sine år i Alaska helt faldet til ro som bondemand i sin fødeby. I stedet for idræt dyrker han nu musikken som hobby og hierhverv. Den ægteskabelige status er: 1 kone og 2 døtre. Og så håber han også at træffe *dig* til elevmødet ved det lille jubilæum.

Jens Aage skriver, at han stadig er gift med Edith og har absolut ikke i sinde at forandre på dette forhold. Det er blevet til 2 søde tøse. Idrætten er lagt på hylden, og i stedet har han forpagtet sit barndomshjem »Bøgeholm«. Der er blevet indrettet et superkøkken, så det er ikke til at kende nu.

Heine Halberg er blevet dvask af alle de penge, han tjener. Til elevmødet var han ikke til at drive i svømmebassinet. Efter egne udtalelser driver han kun gammelmandsfodbold om søndagen og for at få lidt spænding orienteringsløb i M. G. Han har fået en kone, men ingen børn og må derfor klare sig med en blåpandet amazonpapegøje, som han forsøger at lære at tale.

Fru-r-lund — smeden fra Bøjden siger, at propellen må gå i vandet, og han har som sædvanligt meget travlt og forsøger at rationalisere egnens landbrug med mejetærskere. Også han føjer en hilsen til til alle gamle kammerater.

Folmer Jensen, Aversi, var til elevmøde og havde det ligeledes godt uden at have noget nyt at berette.

Karl Jensen oplyser, at han stadig driver det med hønseri, og på elevmødet så vi ham sammen med kone og børn og var vidne til et rigt og godt familieliv.

For os 2 repræsentanter er der ikke meget forandring fra sidst. Villys meste motion er dans, og hans afkom er nu kommet i skole.

Niels Peder har stadig mange jern i ilden, men forblevet ugift.

Og med dette nyt vil vi gerne slutte med ønsket om en god jul og heldbringende nytår. Og vi håber, at det — som vi nævnte i indledningen — kan blive til et gensyn ved sommerens elevmøde — det 15. for os.

Med venlig hilsen

Niels Peder & Villy.

Kære sommerpiger 1946!

Vi starter i år nyhederne i Nordjylland med Rigmor i Brovst; hun fortæller, at familien er blevet forøget med en søn. Poul på 12 og Hanne på 10 er ivrige gymnaster, der om nogle år sikkert ender på »Den jyske«. Familien regner med at bygge nyt hus til foråret. Kirsten Fensvig sender en hilsen fra »Fjordvang« i Velling, hvor hendes mand er lærer. Kirsten er i bestyrelsen for ungdomsforeningen og har travlt med at tilrettelægge møder og fællestrening. Anna i Toftlund har stadig gang i symaskinen, har endvidere vundet 1. præmie i en havekonkurrence. Ellen i Skovshøjrup har travlt med at passe høns, hus og familie; pigerne på 5, 10 og 12 år kan nu gi' en hånd med. Ellen deltager i motionsgymnastik. Kirsten (Larsen) i Borup er stadig aktiv som leder af folkedans og gymnastik. Hos Lizzie og Poul i Søborg går tiden stille og roligt. I Århus træffer vi Ellen Låsby som husbestyrerinde. Hun er glad og hører til de trofaste til elevmødet. Om mig selv kan jeg fortælle, at vi er flyttet fra

Vendsyssel 1. november til »Kalbygård« pr. Låsby, hvor Dris er forvalter. Den 11. maj fik vi en søn, det forhindrede mig i at være med til elevmødet i år. Vi er godt tilfredse med forholdene her. Vi har 4 mand på kost, men er så heldige at have en flink ung pige til hjælp.

Lad os mødes til 15 års jubilæet til sommer og få et par gode dage sammen.

Glædelig jul og godt nytår.

Ingse.

Kære sommerpiger 1947!

Nu har jeg ventet temmelig længe med at skrive i håb om, at der skulle komme nogle flere hilsener, men det blev siger og skriver kun til hilsenen fra Grete Laulund. Jeg skulle hilse alle fra 47, hun havde det godt. Jeg selv sender alle de bedste hilsener, her går alt ved det gamle.

NB. Har talt med Ane i telefonen, måske Dagny skulle have hilsen fra hende. Nr. 3 var lige på trapperne dernede.

Mange hilsener *Agnethe Bentholm.*

Det er ikke stort jeg har å fortelle, dagene flyr avsted uten store hendelser, og det er kanskje det beste. Jeg har vært gift i 6 år nå og har 2 barn, Tor Erling, 5 år, og Randi Beate, 1 år 9 måneder. Gymnastikk blir det svært liten tid til, bare lett hjemme for meg selv, og idrett dyrker jeg slett ikke. Derimot er jeg aktiv lotte. Kjedelig har jeg det i hvert fall ikke. Barna er friske (heldigvis) og viltre. Især den minste er høgt og lavt, alltid i aktivitet fra ca. kl. 5 om morgenen.

Hils så mye til alle på »den jyske« og alle 47-pigerne. Det skulle vært så hyggelig å reise til et elevmøte, men så lenge barna er så små lar det seg neppe gjøre. Jeg får vente noen år endda. Ha det godt!

Mange hilsener fra

Synnøve.

Kære kammerater 1947—48!

Hele 9 breve i år fra 47—48, godt klart. Thybo er i færd med at sørge for, at D. D. S. G. og I. 100 års jubilæum bliver en succes, idet han har været så heldig at kunne forene sin hobby med sit arbejde, dog mest kontormæssigt plus en del kursusledelse. Har overværet store sportsbegivenheder i Norge og Sverige indenfor sit område: skydning, gymnastik og idræt. 2 døtre.

Arne Pedersen. Grusentreprenør i Gettrup. 4 mand i arbejde foruden egne svage muskler, leder drengegygnastik og V. U. arbejde, alt vel.

Knud Jørgensen. Overtaget fødegården 56. Gift 5. maj 60. Dømmer håndbold og leder karlegymnastik samt spiller enkelte fodboldkampe. Havde sidste år en god tur til Sydslesvig som leder.

Mads fra Hanning sukker over landbrugets kapitalmangel til investeringer på sine 20 tdr. land og får formedelst 2 gange 40 timers arbejdsuge ikke tid til andet end at dømme til idrætsmærket og lidt motionsgymnastik.

Carl Christian har møbelagentur i Brønshøj og har tidligere rejst en del i udlandet, men helliger sig nu hjemmemarkedet.

Lautrup har konfektionsforretning i Haderslev og byder indenfor. Har 3 drenge, der snart møder i Vejle for at gøre det bedre end far. Får motion ved lange lystfiskerture.

Knud Hansen er lagerforvalter i Skanderborg, vistnok stadig ungkarl og så magelig, at han bruger bilen til orienteringsløb for dog at være sportsmand. Henry er lærer på sin hjemegn, spiller lidt fodbold og håndbold samt viser drengene, hvordan man laver en strakt baglænder. 4 børn.

Så er der et varmt håndslag fra Norge. Kjell Næss er fysioterapeut i Askim, gift, gut på 2 år. Megen idræt bl. a. træning af fodboldspillere og gymnaster, drenge og herrer. Tager idrætsmærket og var i Vejle 58, hvor den flotte skole imponerede ham. Var glad for at hilse på de 3 fortidslevninger på skolen.

Nordberg efterlyser sine landsmænd, lærer i mange år, nu skoleinspektør i Binde. Aktiv i fri idræt og fodbold til 50, da ødelagt knæ sagde stop, stadig stor interesse. Alt vel, 2 børn og glad for sit arbejde. Alle sender hilsen.

Tak for interesse og god jul.

Knud og Henry.

Kære sommerpiger 1948!

Det har været en skuffelse, jeg ikke har hørt fra flere af jer. Et enkelt brev er kommen retur. Var det mon ikke en god idé at opgive rigtig adresse til elevforeningen Inger R.? Jeg ville gerne have haft et brev fra dig i stedet for mit eget retur.

Fra Amanda er der mange hilsener til alle 48-piger samt alle gode venner fra »den jyske«. Amanda har i sommer været en tur på Fanø sammen med familien, ellers lever de et roligt familieliv i Sundbyberg; sport er der ikke tid til mere, selv om jeg gerne ville skrive Amanda. Alle venner og bekendte er velkommen til at besøge Amanda i Sverige, det ville glæde hende meget, hvis nogen kom og hilste på dem.

Edit bor i Kongeådal. Spiller lidt tennis om sommeren og badminton om vinteren. De venter sig en søn til jul, Pia er 6 år nu, så det er ikke for tidligt, skriver Edit.

Agnes »mester« opholder sig stadig på Frdbg. hospital og er stadig på landsholdet i håndbold. Det, synes jeg, er fint klaret. Agnes skriver, at »Bjørn« for godt en måned siden nedkom med en aldeles dejlig dreng, hun har nu 3 børn. Agnes håber, at endnu flere af os mødes på »den jyske« til sommer. Det er også mit håb, kom og vær med den ene gang om året så vi rigtig kan sludre og mindes sommeren 48.

Her på Møgelkær går det godt. Jeg er, efter et par års pause, gået lidt i gang med gymnastik igen, jeg har et motionshold 1 gang om ugen. Det er dejligt at komme i gang igen, håber også min ryg kan holde til det. Conni er 5 år, og vi har kun det ene barn.

Jeg sender hermed jer alle de bedste hilsener.

Glædelig jul og godt nytår.

Esther.

Kære kammerater 1948—49!

Hermed et par små bidrag til elevskriftet.

Om mig selv er der ikke meget at fortælle. Jeg dyrker lidt motionsgymnastik om vinteren. Børnene bliver store efterhånden. Drengen er 3 år og pigen 4½.

Hermed de bedste hilsener fra Thomas.

Th. Jørgensen,

Dr. Margrethesvej 12, Varde.

Kjære Thomas. Det var rigtig hyggelig å høre noen ord fra deg. Ja, sandelig er det dårlig kontakt mellom elevene fra 1948—49. I årenes løp har jeg hilst på noen få på elevmøtene. Mine norske kammerater har jeg ikke sett, siden vi gikk på skolen sammen.

Men desto mere har jeg holdt kontakten med skolen. Bortsett fra et år, som jeg var i Nord-Norge, har jeg besøkt skolen hvert år. Enkelte år har jeg vært dere to ganger. For tiden holder jeg på å komponere gymnastikkmusikk til vår kjære skole. Var nede en uke i mai måned og skal nu ned noen dager før jul.

I de siste 4 årene har jeg vært sekretær i Norsk Speidergutt-Forbund, og jeg trives meget godt med arbeidet. Bortsett fra en del skiinstruksjon får jeg ikke meget tid til gymnastikk eller idrett. Jeg bor i Drammen og har et arbeidsdistrikt, som er omtrent like stort som Jylland.

Med venlig hilsen

Karl-Olav Dahlbak.

I det sidste år har min kone og jeg plus vore to børn — en dreng og en pige boet her. Jeg har været ansat her på Odense fritidshjem i 7 år som medarbejder. Fra 1. januar 1960 har jeg været leder, det er jo mere interessant, men giver også noget mere at spekulere på.

Vi har daglig 90 børn her på fritidshjemmet, der er både drenge og piger, så der er noget at se til. I øjeblikket er alle optaget af at lave julegaver, så der er stor travlhed overalt her i huset.

I maj måned var jeg på et dejligt kursus for fritidshjemsfolk, det foregik på »den jyske«, det var meget morsomt at se skolen igen og tale med gamle bekendte. Det er efterhånden et imponerende bygningsværk, smukt og praktisk.

Det rent idrætslige bliver det ikke til så forfærdelig meget til med mig, udover hvad vi dyrker med børnene her, det er især fodbold (vi vandt turneringen i år). Til næste sommer har vi tænkt os at tage nogle prøver til idrætsmærket for de lidt større børn.

Med venlig hilsen til dig og de øvrige af vore kammerater, som ser årsskriftet, samt til alle på idrætsskolen.

Kaj Nielsen.

Kære sommerpiger 1949!

Som sædvanlig meget småt med »stof« fra denne årgang. Jeg håber, at alle, der ikke lader høre fra sig, har det godt.

Else Overgård Hansen bor stadig i Lystrup her ved Aarhus. Else dyrker stadig idræt, hun spiller håndbold om sommeren og går til gymnastik om vinteren. Familien er blevet øget med en pige i marts, så nu har de to piger og en dreng. Så har Else rigeligt at se til, men de har det alle godt. Else skriver, at Inger, hendes søster, bor her i Aarhus, jeg ved, hun har to små piger.

Jenny Overgård blev gift for 3½ år siden. Først boede de i København ½ år, senere i St. Jyndeved i 3 år, nu er de lige flyttet til Billum ved Varde. Der er Jennys mand planteavlskonsulent for Vardekredsen. De har en lille dreng på 2½ år; en forfærdelig »vildbasse«, mener de, men sød, det er han sikkert.

Derefter er der brev fra en morsingbo, det er Hetha Jensen. De har stadig deres købmandsforretning i Kærby, og det går godt, der bliver endda tid til for Hetha at dyrke lidt gymnastik, hun går på frueholdet. Hetha hjælper selv til i forretningen. De har to små piger, Pia er 5½ år og Kaja 2 år. Hethas helbred kunne vist have været bedre, men behandlinger i Nykøbing hjælper på hendes kræfter.

Kirsten Schjøthe bor stadigvæk i sin hjemby Sjørslev på »Damgården«, og de har jo en lille dreng. Kirsten plejer at lede mange hold til gymnastik i hendes egn, og det gør hun sikkert stadig.

Jeg hørte forleden, at Agnete Doce er gift og bor på sin fødegård Randrupsgård ved Viborg.

Hagdel Hizink lader ikke høre fra sig, men hun returnerede vel til Holland, så der bor hun nok stadig. Kitty fra Norge hørte jeg fra sidste jul, hun er rejst til Canada, der var hendes forlovede, og de skulle giftes.

For mit eget vedkommende bor jeg stadig her i Aarhus, vi har været her snart i 7 år. Min mand er lærer her, og jeg er husmoder, så det fører jo mange pligter med sig; men vi er glade for at have vort arbejde blandt unge mennesker. — Mona er 6 år nu og Morten 3 år, så børnene bliver store.

Hermed gode ønsker for julen og det nye år.

Dorris Broberg Pedersen.

Kære kammerater 1949—50!

Med disse få hilsner, vi har modtaget, vil jeg begynde med at sende den første hilsen fra Svend Hansen, som arbejder med sit eget landbrug i Sønderhav. Svend er glad for sit arbejde, og familien har det godt. Svend har igen i år ledet drengene til gymnastik. — Jens Chr. Møller er blevet ked af at sælge mælk fra Daugård mejeri og har solgt denne forretning. — Jens Chr. er så heldig, at han både er blevet bestyrer på »Rugballegård« ved Hatting og har fået en søn (Claus Jesper). Sporten har han helt lagt på hylden på grund af en dårlig ryg. — Ejler Nielsen mener, at det også er en slags form for idræt at tage ture til skov og strand — mon ikke du skal gå eller løbe så? — Ejler er meget interesseret i at holde disse hilsner igang, selv om vi efterhånden kommer i de ældres årgang — hørt! — Jens Miller bliver endnu et halvt år i Sønderborg, men derudover ved han ikke, hvorfra han kommer til at kommandere med den danske hær. Jens dygtiggør sig på pistolskydningens område, han har deltaget i Jyllands- og Danmarksmesterskaberne i Vingsted og har også været på Bornholm. Lidt terrænsport og orienteringskørsel bliver der også tid til. — Harald Christensen er i Amerika og har det godt. Tak til Henning Kristoffersen, fordi du også var en af de trofaste, som vil gøre et arbejde for »nyt fra gamle elever«. Henning forpagter sit fødehjem i Andebølle og fik en lille forkarl i august (til lykke med drengene, Henning og Jens Chr.). Jeg går selv til gymnastik på karleholdet om vinteren her i Skærup, og

ellers har jeg nok at se til med mejeriet og mine 4 piger. Jeg har været heldig med smørret og ostene på udstillingerne i år. I smørreksportforeningen i Vejle blev jeg nr. 1 i år og fik som anerkendelse et guldarmbåndsur.

Hermed en rigtig glædelig jul og et godt nytår.

Henning og Preben.

Kære sommerpiger 1950!

Allerførst en glædelig jul til jer, der endnu holder stand og er til at kontakte.

Jubilæet i sommer blev en ganske dejlig fest, desværre var vi kun 4, nemlig Grethe, Doris, Henny og jeg.

Af nyheder er der kun få, den største er vel nok den, at Ellen har fået en søn i november måned. Doris lever i bedste velgående med mand og børn. Betty er stadig på militærhospitalets apotek, hun assisterer deres leder i gymnastik i vinter og er endnu frk.; hun har truffet Oda i sommer i KB-hallen. Ingrid har det godt med sin Ejner og børnene, og Henny er i Husum, hvør hun arbejder med en masse idræt, hun er ansat på det danske ungdomshjem. Hun var i fjersynet engang i oktober.

Hos os er alt vel. Grethe synger skolesangen nu, hun er meget sangglad, og Susanne traller med.

Hvis der er stemning for at starte en ny vandrebog, bedes I, der vil være med, sende mig et par ord først i det nye år.

De bedste hilsner

Henny og Sigrid.

Kære kammerater 1950—51!

Trods travlhed og andet »tidsfordriv« i denne forjagede tid er der dog stadig nogle få trofaste, som lader høre fra sig, men den store part er tavse. Har I fået nye adresser, så send os et kort inden næste år.

Holger er stadig gartner i Herstedøster, i sommerferien var han på »Karolinervandring« i de svenske og norske fjelde, på turen tog han en farvefilm og gentager sikkert turen til næste år. Svend Aage er nu til november blevet formand for Idrætsforeningen i Spøttrup, er stadig aktiv gymnast og håndboldleder samt har klaret prøverne til idrætsmærket. Gustav bor fortsat i Glostrup, venter sig en arving i begyndelsen af det nye år; han dyrker ridesporten, og han opnåede en 4. og 3. plads i orienteringsridt let og svær. Preben passer sin servicestation i Ilskov og handler med biler, hvis der er nogle af jer, der er interesseret, han har for tiden en Olympia 52 og en Rekord 56 på lager. Ind

imellem får han tid til at lege med sine to børn samt lede gymnastik. Ville passer sin forretning i Taulov. Her i Hyllinge har vi i efteråret taget vores nye skole i brug, dejlige forhold at dyrke gymnastik under. Af et indbyggerantal på knap 1000, har vi i vinter 190 aktive i alderen fra 3 til 60 år, jeg er igen blevet kasserer i foreningen, har spillet håndbold og fodbold samt ledet håndbold.

Med håbet om, at til næste år skriver I alle sammen, ønsker vi kammeraterne, lærerne og alle på »den jyske« en god jul og et godt nytår.

Ville Sechausen.

Poul Sørensen.

Kære sommerpiger 1951!

Så udløb fristen. Vi havde håbet, der var flere, der havde givet et livstegn. — Hvor er I henne?

Hanne skriver, det går fint helbredsmæssigt, har været på et behandlingsinstitut for sclerose i Ry i 2 måneder, har ellers ferieret her og der, bl. a. været på en dejlig køretur i Tyskland. Hanne er begyndt at arbejde — har fået en kontorplads: Fa. Nordisk Flaskegas Depot og Carlsberg forhandling. Hun er vældig glad ved igen at have noget at bestille. Arbejder 7 timer daglig, har en ugentlig frieftermiddag — en rigtig ideel plads. Marie har det godt, de har i sommer fået vandværk. Marie har i sommer haft besøg af Karen og familie. Dorthé og Kristian har det dejligt oppe i Hem. Inge-Lise bliver stor (hun er enepige i vinter). Joan er stadig narcosesygeplejerske på Centralsygehuset i Esbjerg, men håber på at komme til udlandet til foråret. Atletikken har ligget stille i sommer p. gr. a. 2-skift vagt. Joan spiller bordtennis og er kommet på Esbjerg damemesterrækkehold efter kun at have spillet een sæson før. — Fint klarer. Bjørg sender et dejligt langt brev. Hun er uddannet barneplejerske, og i ca. 4—5 år flyttede hun fra hus til hus og passede spædbørn og deres mødre. Efter jul 1957 vikarierede Bjørg for en gymnastiklærerinde på en realskole, hvilket resulterede i, at Bjørg nu leder gymnastik i 7 klasser. Det er sandelig fint, Bjørg! Desuden hjælper hun sin fader i forretningen og sin moder i køkkenet. Bjørg vil gerne komme til elevmødet næste år, men lover intet. Beder os hilse alle pigerne og lærerne fra sommeren 1951. Hertha er stadig ved børneværnet i Horsens. Skal til jul flytte ind i en ny, moderne 2 værelses lejlighed. Hun er igen begyndt at lede gymnastik for unge piger. Gerda og Søren Anton overtog gården i foråret i forpagtning, og den 11. juni fik de en søn mere, så der er nok at se til. Jeg selv lever i bedste velgående — der er intet nyt sket. Har min gamle kontorplads, leder 4 hold til gymnastik og går

selv ved siden af. Ferien og weekender benyttes til forskellige instruktionskursus i gymnastik. Ved I for resten, at vi i år kan holde 10-års jubilæum? Var det ikke morsomt at mødes på skolen og fejre det lidt? Vi er altid nogle trofaste.

Til slut de bedste ønsker om en god jul og et godt nytår.

Gerda og Inga.

Kære kammerater 1951—52!

Jeg venter hvert år årsskriftet for at se, hvordan det går mine kursuskammerater og den jyske.

Sidste år sendte jeg min hilsen til årsskriftet for sent, og jeg tror, at det går på samme måde denne gang. Det er min egen skyld.

Jeg skriver reklamer for televisioner, også for kompasser og skidvalla. Jeg selv har ikke television. Jeg tegner mere ganske lidt.

Min datter Leena er naturligtvis en verdens dejligst, yndigst og sødest pige. Hun er nu 1 år 5 måneder gammel.

Som instruktör har jeg været hele året.

Alfred Örbaek, Carl Ege og Anders Clavind har skrevet til mig. Nu har jeg ikke deres og ingen andres adresser. Jeg håber at få nogle.

Min bedste hilsen til jer allesammen, god jul og godt nytår. Parhaimmat terveiseni Teille kaikille, hyvää joulua ja hyvää uutta vuotta.

Timo.

Myyntimainonta Oy
P. Roobertink. 13 B
Helsinki
Finland.

Jeg var i sommer en tur i Nordfinland for at fiske. Jeg var ved en lille å og fick i en natt 37 fisker. Naturligtvis skriver jeg ikke, at de var lille. Det var en fint tur.

Kære sommerpiger 1952!

Atter i år et meget lille afsnit; skriv dog til os, så vort afsnit næste år — vort tiende — bliver lidt mere fyldigt.

Fra Anne Johanne er der denne gang meget nyt. Hun bor i Tylstrup, har mand, tre børn, gård, traktor og et nyt køkken. Dyrker lidt gymnastik i sin fritid og melder alt vel. Ingrid i Fakse melder også alt vel, hun fik endnu en søn i sommer, og også hun deltager i gymnastik i vinter. Tove og hendes mand er igen flyttet hjem på Alrø, hvor de passer bedriften for noget familie. Tove skriver, at Jette bliver stor, og de har det godt. Erna og familie er flyttet til Skovlunde i et stort, nyt hus, og Erna skriver, at både trykkeriet og datteren vokser godt. Her fra Skive er der også kun godt nyt, vores datter trives godt og er nu en både stor og snakkesalig pige.

Glædelig jul og godt nytår!

Karen og Hanne.

Kære sommerpiger 1953!

Bodil Jensen arbejder for tiden på en vuggestue i Utterslev Mose, samtidig arbejder hun videre med sin uddannelse inden for barneplejen, hun er til eksamen netop i denne tid. Gymnastikken bliver der ikke tid til. Grethe Rodil (Randers) læser til lærerinde, men leder ikke gymnastik, hun skal jo også have tid til at tage sig af manden og den lille pige. Hun deltager derimod i gymnastik og er igen ved at tage elitemærket. Aase Knarvik Jive har siden februar haft sin egen privatpraksis i Malmø, som går godt, og som hun er glad ved. Da Aase mener, der er gymnastik nok i hendes arbejde, gør hun det ikke i fritiden. Else Jensen Møller. Det har været et vanskeligt år at arbejde på landet med al den regn, så Else kan godt få tiden til at gå. Gymnastik kan hun godt få tid til at deltage i. Else Ross, nu Wilhelmsen, har været i Norge i 3½ år, hun er nu gift, hendes mand er forstuderende ved Norges Landbrugshøjskole. Selv har hun job som børnehavelærerinde. Sporten bliver det ikke til ret meget med, kun til træning, derimod den norske nationalsport, skisporten, kan hun være med til. For mit eget vedkommende er der ikke noget nyt. Jeg er på Jernbanehotellet igen i år og er glad for mit arbejde.

Venlig hilsen

Ruth Kjær.

Kære sommerpiger 1953!

Jenny har det godt og har nu 2 børn. Inger bor stadig i Allerød med sin familie, og hvad mig selv angår er jeg lige flyttet i

vores eget hus for 8 dage siden. Gymnastik har jeg også i vinter.

En rigtig glædelig jul samt et godt nytår ønskes alle fra 1953 og personalet på skolen.

Henry Christensen.

Kære kammerater 53—54!

Da I ikke er særlig flinke til at skrive, kan der jo ikke blive meget at berette. Jeg har kun hørt fra Laue, der fortæller, at han stadigvæk arbejder på »Danfoss« og er på treskift, så der ikke bliver megen tid til idræt.

Hvad angår mig selv er jeg blevet gift og har fået en søn. Jeg har spillet håndbold i sommer; vi vandt amsmesterskabet i A-rækken og rykker næste år op i mesterrækken.

God jul og godt nytår!

Karl.

Da jeg ikke har hørt fra dem, jeg har skrevet til, er mit indlæg til »Nyt fra gamle elever« ganske kort, da der kun er fra mig selv. Året for mig har været, som det plejer, med håndbold og fodbold. Blot er der sket den ændring, at vort fodboldhold i sommer er rykket op i serie 5. Jeg har været glad ved at være med til at spille holdet op, men har desværre måttet lægge støvlerne på hylden nu, fordi jeg har fået en skade i hoften.

Til slut de bedste hilsner samt glædelig jul og godt nytår fra

Svend Sørensen,

Lystrup.

Kære piger 1954!

Ja, så skal vi høre nyt fra hinanden igen. Desværre er der igen i år nogle, som ikke har givet lyd fra sig, håber de melder sig næste år.

Inge-Marie skriver: alt vel her i Havrebjerg — har fået en datter Marianne, så nu har hun to børn, men får dog tid til gymnastik en gang om ugen.

Kirsten har det som sædvanligt; børnene bliver store, Gitte er snart 1 år og Lene 2½. Kirsten får dog tid til at passe deres havegrund, som de håber engang at bygge på.

Julie har nu to drenge og får hele sin tid til at gå med at passe dem.

Birthe blev gift med sin Niels den 4. juni, og de har forpagtet hans mors gård, men bor i et lille ønskehus ved siden af gården. Birthe arbejder på kontor i Kolding.

Elna har fået ny chef, har igen trænet atletikpiger og desuden været til venskabsolympiade i Silkeborgs venskabsby i Finland. Elna var meget skuffet over, at ingen var til elevmøde.

Inge fynbo skriver, at hun som alle nybagte mødre har fået verdens dejligste pige i oktober.

Her i Fjenneslev går alt ved det gamle med gymnastik og folkedans. Vandrebogen efterlyses.

Til slut sendes de bedste lykønskninger med alle de glædelige begivenheder samt brylluppet — og en glædelig jul samt et godt nytår.

Inge og Bodil.

Kære kammerater 1954—55!

Jeg har skrevet til de tre kammerater, som jeg fik adresse på af Charles Lange. Indtil i dag har kun Knut Lænn ladet høre fra sig. Knut skriver, at han er blevet færdig med seminariet, har giftet sig og har nedsat sig som folkeskolelærer i Foldereid i Trøndelag. I mellemtiden har han også aftjent sin værnepligt. Han driver fri idræt og håndbold samt skisport om vinteren. Interessen for idræt på stedet synes ikke at være stor, men han håber at få børnene interesseret.

Jeg selv er for tiden hjemme; det er komplet umuligt at skaffe folk til landbruget. Siden jeg sidst lod høre fra mig, har jeg været på landbrugsskole og en tur i Gaza; det var sidste vinter. Hvad idræt og gymnastik angår, kan man godt sige, at det står slet til her i byen. Vort karlehold er lige holdt op på grund af manglende tilslutning. Pigegymnastikken kan heller ikke gå; jeg tror, det er for tæt ved København.

Glædelig jul, godt nytår.

Ivar (Sjælland).

Kære sommerpiger 1955!

Sidste år havde vi intet med i »nyt fra gamle«, i år kun et meget lille afsnit. Hjælp os næste år, så det kan blive mere fyldigt. Af udsendte breve er kun to besvaret.

Lysemose arbejder stadig ved telefonen i Fåborg. I sommer har hun boet hjemme og taget turen på cykel hver dag; men da det ikke kan fjerne de overflødige pund, har hun besluttet at bo i Fåborg i vinter.

Hanne har travlt med at passe hjem og 2 drenge og har derfor lagt gymnastikken på hylden i vinter. Hun agter dog at starte igen.

Jeg arbejder selv som husholdningslærerinde på Østhimmerlands ungdomsskole, og jeg er meget glad for mit nye job. Om sommeren har jeg idræt med skolens elever, om vinteren gymnastik med byens småpiger.

Jeg er stadigvæk ikke gift, men nu er der udsigt til det, idet jeg i sommer blev forlovet.

De bedste hilsner til alle med ønsket om en glædelig jul og et godt nytår.

Vivi er i huset i Odense, den eneste sport hun dyrker, er dans, det går hun til hver fredag aften, og hun synes, det er dejligt. — Kis skriver, hun lever og har det godt, hun klager bare over, at det kniber med at få karle; i sommer havde de kun én karl, men til november fik de også fodermester, så nu kan de klare sig. De har kun »Gitte« *endnu*, som er 3 år. — Jeg selv (Ellen) blev gift sidste jul, vi bor i Borris, men har ikke det samme bøvl som Kis med at få folk, da vi ikke har mere end 33 tdr. land, så det klarer vi selv.

Lis Pedersen og Ellen.

Kjære alle sammen!

Jeg vil sende mine alle beste ønsker til gamle clever og lærere på Veiile skole, og håper det går dere alle godt. Jeg driver fremdeles all slags sport og friluftsliv i min fritid, det er min kjæreste hobby. Om vinteren skiturer og turning og om sommeren kajakkpadling, svømning og stup. Jeg har nu være gift i 5 år. Da min mann er sjømann, har jeg seilt meget med ham til sjøs, og fått sett mye av værden. Forøvrig driver jeg mitt gamle yrke som gartner. Nu er vi heime i Norge på et lengere besøk og har det bare bra. Her i byen, Trondheim, har vi en stor, deilig svømmehall med sjøvann rett fra fjorden. Der oppholder jeg meg svært meget. Nu håper jeg, at vi alle går en deilig vinter i møte.

De beste hilsner fra Norge.

Veslemøy Stadheim.

Kære sommerpiger 1956!

Heller ikke i år har vi hørt fra ret mange af jer. Det er nu lidt kedeligt; det er dog kun 4 år siden, at vi var på »Den jyske«, så jeg synes, det er for tidligt at falde fra. Tag jer nu sammen næste år og lad os høre fra jer.

»Mormor« er blevet gift med en gårdmand på Fyn, så hun har rigtig travlt med at høste og malke o. s. v. Hun får dog også tid til at gå til gymnastik, idet hun går på et motionshold om eftermiddagen.

Vi må tage hatten af for Shirley. Sidste vinter kørte hun 50 km 2 gange om ugen for at lede gymnastik. Hun har forøvrigt en datter på 1½ år, der hedder Anni. Hendes mand er nu premierløjtnant, og de har lige købt sig en gammel villa på Amager.

Kirsten Johansen er flyttet til Ejbygade 11, Odense, hun er blevet forlovet og dyrker stadigvæk sin gymnastik 2 gange om ugen.

Inger sukker efter en lejlighed, hun har fået familien forøget med en lille datter. Hun er holdt op med at arbejde på kontoret, men er igen på AGFs elitehold.

Helle er blevet udlært som teknisk tegner og er blevet fastansat hos »Jysk Telefonselskab«. Hun har købt bil, en »Fiat«. Til slut ønsker vi glædelig jul og godt nytår.

Sigrid og Inger.

Kære kammerater 1956—57!

Hans er stadigvæk på keramikfabrikken i Sengeløse og befinder sig godt, han har i sommer spillet håndbold og dyrker gymnastikken her i vinter. Jeg har, siden jeg i foråret kom hjem fra Gaza, været på kemikaliefabrikken Cheminova i Harboøre, hvor jeg befinder mig godt. Jeg har spillet en masse håndbold i sommer, ligesom jeg har været turneringsleder for hovedkredsen. I vinter går jeg til aftenhøjskole og engelskundervisning. Jeg ønsker jer alle en god jul og et godt nytår.

Godtfred.

Kære sommerpiger 1957!

Tak for jeres breve. Vi håber, at der er nogle flere, der tager sig sammen næste år — vores hold kan bestemt ikke være andet bekendt!

Djonna er stadig i Kjellerup. Hun er syerske på en fabrik. I fritiden har hun et hold småpiger, ca. 30, og går selv til gymnastik i Viborg. Birgit lever stille og roligt. Drengen er nu 1½ år og stor og kvik. Hun er blevet organist i Skydebjerg kirke og er glad for sin lille hobby. Lis slider stadigvæk i det, men til sommer er hun færdig på seminariet. I foråret var hun på »græs« i Tårs syd for Hjørning og er for øjeblikket på praktikanttjeneste på Århuskolen. Kirsten T. er kommet i 1. klasse på seminariet i Kolding. Leder i vinter et motionshold og et ungpigehold på Søndermarksskolen i Vejle. Lille Karen går i 2. klasse på Vordingborg seminarium og har frygtelig travlt og har derfor ikke tid til at lede gymnastik. Corry er stadig i Billund, hvor hun arbejder for en driftsleder plus ingeniør og er meget glad for at være der. Hun leder et pigehold fra 9—14 år og går selv til gymnastik. Kisse Marie har fået en datter i marts (til lykke!), hun hedder Dorthé og er en rigtig vildbasse, som bliver godt forkælet. Lever ellers et trygt familieliv på Fyn. Liv er på Inntrøndelag Husmorskole i Skatval (ca. midt imellem Verdal og Trondheim), det er et 5 mdr.s kursus, der slutter 18. december. Efter jul skal hun i huset, måske bliver det ved Gjøvik. Gymnastik står det sløjt til med. Bodil går stadigvæk på seminariet i

Ribe. Efter jul skal hun 5 mdr. på »græs« i Frederiksværk. Deltog i et kursus på Danmarks Højskole for Legemsøvelser i vok-sengymnastik. Birthe har lidt arbejde i en boghandel om eftermiddagen, har ingen gymnastik i år, men går selv til lidt. Nyder ellers livet. Jeg selv bliver færdig på seminariet den 17. december. Efter jul fortsætter jeg et vikariat på Askær Forskole ved Brande, hvor jeg var på grund af lærermangelen fra 12. august til 15. oktober. På gensyn til elevmødet!

Glædelig jul og godt nytår.

Birthe og Birte.

Kære kammerater 1957—58!

Leif har fra 1. januar 60 til 1. april 60 været ansat på Statens Forsøgslaboratorium for Mælkeundersøgelser, fra 1. april til 1. september været afløser på en afkomsprøvestation, den 1. september 1960 er Leif ansat som 2. assistent på »Dybvadgård« i Vendsyssel. Leif melder alt vel.

Viggo har været ved landbruget på Holmsland, hvor han har ledet idræt, og 13 af hans elever fik idrætsmærket. Fra 1. november 1960 er Viggo taget på landsbrugsskole i Borris. Han skriver dog, at det bliver sikkert ikke så god en vinter som den, vi havde på »Den jyske« (det vil også blive svært). Ellers har Viggo det godt og er glad for tilværelsen.

Frede melder trods sit toårige ægteskab alt vel (det må man sige!). Han er ansat i Brahetrolleborg Brugsforening på Fyn og er jo så havnet på sin rette hylde. Frede var blot lidt sørgmodig i september måned, da var han nemlig genindkaldt til vort tapre forsvar, men han overlevede det og lever nu igen et stille og roligt liv med sin lille kone i hyggelige omgivelser ved Brahetrolleborg.

Jeg kan forstå på Johannes, at han selv har skrevet til »Den jyske« om sine oplevelser, men er disse bortkommet, kan jeg lige skrive, at han i det sidste halvandet år har været forvalter på en gård i Normandiet. Johannes er for tiden på Askov højskole, og til foråret agter han at tage til Frankrig igen. Hans humør og syn på tilværelsen er strålende.

Bent har fra november 1959 været indrulleret i det danske forsvar, nemlig ved Jyske Luftværnsregiment i Hvorup. Han er blevet sergent, men er for tiden hjemsendt på grund af sygdom, som han pådrog sig ved et færdselsuheld i Ålborg. Bent er dog i bedring og skal ind og fortsætte som sergent til foråret. Hans humør er trods alt godt, og han er ved godt mod. Vi håber det bedste for Bent.

Jeg selv er ved godt mod, er stadig ugift og har det dejligt med mig selv. Mit arbejde er jeg glad for, og jeg går til det med

liv og lyst, jo jeg er havnet på den rette hylde her ved Falcks Redningskorps i Lemvig, og jeg vil for alt i verden ikke bytte med nogen.

Med venlig hilsen

Flemming og Søren.

Aage Vestergård har for et år siden fået en forretning i Gram (Sønderjylland). Det er en af disse vasketøjsforretninger, hvor man kan få tøjet 1 time efter indleveringen. Han opfordrer samtidig vores årgang til at komme til elevmøde til næste år.

Jeg har flere gange talt med Henning fra Snedsted, og han regner med at komme til elevmøde næste år, og det gør jeg også, for skønt jeg flere gange har været i Vejle, har jeg desværre ikke været ude på skolen.

Søren Vestergaard.

Sidste vinter havde jeg karlene hjemme i Valsgaard til gymnastik (21). Og efter forårsopvisningerne, 3 ialt, startede jeg med Hobroegnens og havde opvisning midt i sommer. Spillede samtidig fodbold 2 gange om ugen, så min fritid har næsten været besat 100 pct. med idræt. Den 1. september 1960 begyndte jeg som toldbetjent her i København.

Kristian Nielsen.

Ja, jeg opholder mig stadigvæk her i Hvornum, hvor jeg kører lastbil ved Børge Nielsen, og om søndagen kører jeg som afløser ved rutebilen Hobro—Års, hvor jeg så småt regner med at få plads til foråret. Jeg spiller håndbold herovre om sommeren, og om vinteren spiller vi lidt indendørs i Randershallen, og så tager jeg også ud og dømmer håndboldkampe, det kan jeg godt lide.

Erik Posborg.

Kære sommerpiger 1958!

Man er ved at kunne mærke, at det er nogle år siden, vi var på »Den jyske«. I har vel ikke helt glemt den herlige tid. Det er dog rart, at der stadig er en tapper flok, der sender nyt. Tak for det!

Helle er i Århus, hvor hun er i gang med den 1-årige uddannelse til barneplejerske. Det er hendes mening at fortsætte og uddanne sig til børnehavelærerinde. — Birgit bliver trofast i sin gamle plads i Egå. Der benytter hun sin fritid til at gå til kjolesyning og stoftryk. — Hanne skriver, at hun i sommer var på amtsholdet i Børkop, og nu i vinter fortsætter med gymnastikken på Ollerup gymnastikhøjskole. — Ingrid har i 2 vintre

ledet de unge piger i Gammelby i gymnastik. Om sommeren går hun til håndbold. Nu er hun hjemme, hvor hun går til gymnastik og kjolesyning. — Ida opholdt sig i sommer i Kolding. Der dyrkede hun atletik og ledede selv et juniorhold. Nu er hun i Haslev, hvor hun til april er færdig med en uddannelse til håndarbejds lærerinde. — Lykke tog i sommer idrætsmærket og elitemærket, gik til hovedkredsgymnastik og dyrkede håndbold i Gjesing. Til august fik hun halvdagsplads i et bageri i Esbjerg, og resten af dagen har hun fuldt op at gøre med at gå til klaverspil og gymnastik, lede pigerne i Gjesing og Forum skoler samt de unge piger i Tarp. — Gerda, der er i køkkenet på den Kellerske anstalt og venter at blive økonomaelev der, går om aftenen til gymnastik og badminton. Desuden har hun været på »Den jyske« på et volley-ball kursus. Dette håber hun at udnytte til at starte et hold i Brejning. — Bia er blevet student. Til lykke med det! Foreløbig underviser hun på skolen i Skurdalen — 3. og 4. klasse i alle fag og alle pigerne i gymnastik. Om aftenen leder hun et damemotionshold. Fritiden går med at studere sprog og psykologi, da det er hendes mening at blive lærerinde. — Alice synes, der er nok at gøre. Noget tyder på det. Hun går i II g, dyrker tillige judo og spiller basketball. I FPF er hun patruljefører for en meget livlig flok. Gymnastikken har hun tænkt sig at dyrke mere, når hun efter endt eksamen skal til at læse videre. — Lise har plads på et alderdomshjem i Århus. Hun er blevet medlem af AIA og går til gymnastik 2 gange ugentlig på Læssøegades Skole. For øvrigt har hun forlovet sig. Til lykke! — I grunden kan jeg godt fortsætte med lykønskningerne, da vi nemlig i år har 2 nygifte på holdet. Hjertelig til lykke Anne-Louise og Jytte! Anne-Louise er blevet gift med byens dejligste mand. Hun ser ham desværre ikke så ofte, da han er »froskemand« (frømand) i Bergen. Tiden går med at undervise på 2 skoler — 31 gymnastiktimer om ugen plus 4 hold om aftenen. Jytte og hendes mand har lige afsluttet deres uddannelse på fritidsseminariet i Århus. De besøgte i foråret Anne-Louise i Egersund, hvor de var ansat på Norsk Røde Kors Åndssvageanstalt. Nu lever de lykkeligt i Vejle, hvor Jyttes mand har plads. Selv arbejder hun på den Kellerske i Brejning. Jeg selv har lige haft en dejlig praktikantertjeneste i 2 mdr. og afslutter min lærerindeuddannelse til sommer. Hvor jeg så havner, ligger foreløbig hen i det uvisse.

Resten af flokken har det forhåbentlig også godt. En glædelig jul og et godt nytår ønskes alle på holdet og på »Den jyske«.

Lykke og Grethe.

Kære kammerater 1958—59!

Nu er det vist på tide at opgive svar fra de sidste to på min tildelte liste, håber, de har skrevet direkte til skolen. Ellers er her kommet nogle hyggelige breve.

Tove Larsen hænger rigtig i med gymnastikken, hun både underviser og deltager og har haft et større hold til amtsopvisning. Også til håndbold har hun haft et hold og alt imens jongleret mellem at være karl og landvæsenselev og nu husbestyrerinde.

Nina hedder jo Pedersen til efternavn nu og har det både godt og travlt med hus og familie. De har en sød lille pige på $\frac{1}{2}$ år, Lisbeth-Anette, og er ved at indrette sig i ny lejlighed, så der bliver vist kun tid til solundervisning i børnegymnastik!

Ane Grethe er rigtig gået ind for sagen; hun er på Ellen P. Petersens Institut, der giver en 2-årig uddannelse i dans, gymnastik, svømning og boldspil, så der skulle hun have god grund til at føle sig hjemme og trives også vældig godt med skolen.

Jeg selv har desværre ikke haft tid til at gøre gymnastiske spræl, mit arbejde i Herning tager det meste af min tid og energi, og det evt. overskud må gå til de private pligter. Kun i weekenderne har jeg tid og er da gerne på farten.

Rigtig god jul og godt nytår.

Hanna Merete.

Tak for de breve, der kom! Det har været rart at høre nyt fra jer.

Mejnert er stadig i Sdr. Nissum. Han har ledet håndbold i sommer og har med sine hold været til sportsfest hos Jørgen Willumsen. Og nu er han i gang med at lede 35 karle til gymnastik. Desuden har han nok at se til i bestyrelsen i sin forening. — Erik Bagger er i Ry. Han har i sommerferien været på studietur til Norge, og han kom til at synes endnu bedre om nordmændene end før. — Poul Frederiksen er endelig blevet færdig med militæret, og nu er han hjemme i Thyregod. I vinter har han et drengehold »at jage lidt med«. — Læif Hygum har været lærervikar i Hvide-Sande indtil april. Derefter på seminarium i Ribe, og nu går han i 1. klasse. I påsken brækkede han benet (sport), og først nu er han igen ved at være i gang med håndbold og gymnastik. — Dres har været landmand indtil 1. november, og nu er han i fuld sving på Køng Højskole. — Johannes går hjemme ved landbruget. Om sommeren spiller han håndbold, hans hold har de to sidste år været kredsmestre. Om vinteren leder han et gymnastikhold, og desuden står han jo på ski (langrenn). Måske kommer han til Danmark en tur til sommer

(elevmøde). Om de andre nordmænd fortæller han, at Hogne har været soldat, og Asbjørn har været hjemme.

Jeg er for tiden lærervikar på Lolland og er glad for det. I øvrigt får jeg jo nok tiden til at gå et par år endnu på seminarium i Haderslev. Forhåbentlig er der mange, der finder på at tage til elevmøde næste år. Jo fler vi er fra holdet, jo sjovere er det.

Jeg vil slutte med at ønske en glædelig jul og et godt nytår.

Troels.

Lise går i 1. klasse på seminariet i Esbjerg, hun har ikke tid til at dyrke idræt eller gymnastik udover de timer hun har på seminariet.

Anna Marie har jeg intet hørt fra.

Birthe er sygeplejeelev og er i øjeblikket på Gentofte sygehus. Hun er meget glad for sit arbejde, men da hun har skiftende arbejdstid, er det ikke så let for hende at dyrke gymnastik eller idræt; når hun har fri, spiller hun håndbold i Gentofte-Vangede Idrætsforening.

Jette har jeg intet hørt fra.

Og så kommer turen til mig selv. Jeg arbejder i Sparekassen her i Helsingø, og i min fritid dyrker jeg gymnastik, håndbold og atletik. I vinter leder jeg igen gymnastik, jeg har 2 børnehold og et hold voksne piger.

Venlig hilsen *Kirsten.*

Jørgen! Vel overstået sommeren, hvor jeg havde otte hold: 5 karle- og 3 pigehold. 1. pigeholdet vandt kredsen og blev nr. 2 ved amtsmesterskabet og oprykning i mesterrække. De resterende blev alle nr. 2 i turneringen. Desuden har vi haft atletik, hvorfra tre fra min klub plus jeg var i henholdsvis Viby og Sønderborg. I september begyndte vi vinterturnering i håndbold, et dame- og et herrehold. Fra november har jeg taget formandsposten i min forening. Fra august har jeg desuden gået i handelsskole fire aftener om ugen, og det fortsætter jeg med til midt i april. Jeg har også et gymnastikhold i år, men det kniber en smule med tilslutningen, men det kommer nok. Desuden har jeg stadigvæk et instruktørjob i badminton, som jeg også selv dyrker, så min fritid er stærkt begrænset.

Jørgen Willumsen.

En lille hilsen her fra Haslev for at fortælle, hvad jeg har lavet det sidste år.

Hele sommeren har jeg trænet to drengehold i fodbold her i byen, og nu er vi begyndt at træne indendørs. Jeg har også

været med til at starte en ungdomsklub inden for idrætsforeningen, hvor der er møde- eller klubaften hver onsdag. Der er ca. 100 medlemmer, både drenge og piger, i alderen 14—18 år. Der bliver undervist i orientering, de forskellige idrætsgrene, og sommetider kommer der en foredragsholder ned til os. Vi har fået et stort, dejligt klublokale, så der kan vi rigtig boltre os.

Jeg selv er kommet i en bank, hvor der er meget at lave. Nu op til jul må vi arbejde over næsten hver aften. Nu til slut de venligste hilsener fra

Tom Rydahl, Haslev.

Kære sommerpiger 1959!

Sonja har taget navneforandring fra Jensen til Andersen, og det har nu været 1 år. En søn har hun også fået, han er nu $\frac{1}{2}$ år. Sonja og co. bor i Stenderup i en ny lejlighed, men venter med længsel på, at manden skal overtage sin faders gård.

Ingrid Nørby har lagt gymnastikken på hylden i år og opholder sig på Vejlbj landbrugsskole, hvor hun skal gennemgå et kursus på fem måneder. På skolen, hvor der er 190 elever og kun 4 piger, går tiden med travlhed. Ingrid har været hjemme til november.

Tove Jensen har forladt Sverige og er atter her i landet. Tove leder 3 hold i gymnastik, 2 børne- og 1 ungpigehold, hvilket hun er glad for. I Stockholm gik Tove til gymnastik hos en direktør, og det savner hun meget.

Marie Willadsen opholder sig på Fyn, hvor hun nu har været i $1\frac{1}{2}$ år. Marie skal hjem og være både karl og pige fra maj, men hun vender nok tilbage til Fyn, da hun ikke kan undvære de glade fynboer. Marie efterlyser vandrebogen »Musen«, da hun endnu ikke har haft den. Hvor er den?

Lise-Lotte er stadig i lingeriforretning. Lise-Lotte leder et damehold 2 gange om ugen, selv går hun på eliteholdet også 2 gange om ugen. I bestyrelsen er hun også kommet. Lise-Lotte er lige blevet drengeklippet (pjusket). Tænk engang — det dejlige hår!

Inger Andreasen er på kontor i Kerteminde, 2 gange om ugen går hun på handelsskole. Inger leder et ungpigehold i Mesinge, hvor der er god tilslutning. Resten af Ingers fritid går med at spille håndbold.

Marie Heltoft Jensen har giftet sig den 29. oktober 1960, men hedder stadig Jensen. Marie er stadig på dommerkontor og går til gymnastik i Brønderslev i vinter. Marie og mand har lige købt hus, så hun har noget at se til, men kan lide det.

Birte Toft har været i huset $\frac{1}{2}$ år, men det var et slave-

arbejde. Derfra tog hun på fagskole i Odense, og nu syr hun hos en skrædder i V. Hæsinge. Birte går også til gymnastik og er lige blevet valgt ind i gymnastikforeningen. Birte spørger også efter »Musen«, heller ikke hun har haft den.

Annette Brask går til gymnastik og dans en gang om ugen. I sommer har hun taget idrætsmærket. Annette er stadig hos »Beauvais«.

Eva Hansen kan naturligvis ikke undvære Sonja og kaffen samt Svend. Evas forlovede har købt ejendom i Stenderup, og der bor hun nu, bryllup den 22. februar 1961. Efter jul skal Eva og Svend til at male, tapetsere o. s. v. Har I lyst, så kik ind og tag et nap med. Eva er blevet bondepige med liv og sjæl.

Grethe Holm Hansen er stadig på seminariet i Silkeborg. Grethe er blevet tropsfører for 48 pigespejdere, søde piger, og Grethe er glad for arbejdet.

Ria Bock hedder nu Andersen, det skete den 27. februar 1960. Orla og Ria har været så heldige at få et rækkehus fra 1. januar 1961, det ligger skråt over for stationen. Ria holder op med at arbejde pr. 1. januar for at passe mand, hund og hjem. Hunden er 2 måneder og hedder Tjavs.

Gurli har også fået nyt efternavn, Vindahl Petersen. Gurli boede i Charlottenlund indtil den 14. maj, så ringede klokkerne i Helsingørsk kirke for hende og Karlo. Heldet har fulgt dem, de har nu fået en 3 værelses lejlighed i Allerød. Sønnen var bestilt i god tid, og han ankom den 3. november. Det ny medlem i familien skal hedde Bjarne, men endnu lyder han navnet Sofus.

Om mig selv er der intet nyt, jeg nyder stadig min ungkarle-tilværelse. Jeg vil ønske alle de nygifte samt de nye mødre rigtig hjertelig til lykke. Til Eva vil jeg sige: det kunne være morsomt at være bondepige, men kun for en tid, så havde jeg jo prøvet det med. Jul og nytår fejrer jeg som nattevagt i Horserød.

Kjære dere alle fra sommerkurset 1959!

Nå er det andre gangen jeg har gleden av å få sende en julehilsen til dere. Håper alle har det bare bra. Om meg selv har jeg å fortelle, at jeg har gått handelsskolen, og at jeg nå er fast ansatt som kontordame ved Verdal Samvirkelags hovedkontor. Mitt største ønske er nå, at jeg får sommerferien i juli, slik at jeg får være med på elevstevnet. Så vil jeg ønske dere en god jul og et riktig godt nytt år!

Hilsen *Anne Grete.*

Glædelig jul og godt nytår.

Anne-Lise og Edith.

Hallo, hallo — kære kammerater 1959—60!

Først vil vi takke jer for den dejlige vinter, vi havde sammen på »Den jyske«. — Vi synes, vi havde et udmærket kammeratskab, og vi håber, det vil vare ved fremover.

Der næst vil vi takke jer for brevene, som vi langt om længe har modtaget, og vi vil nu prøve at give jer et lille udpluk fra de forskellige.

»Bombardine« er blevet »prioritetsbestyrer« — han har altså købt hus i Brande og er blevet forlovet med en pige, der hedder Karen og skal giftes til februar. — Ingrid har fået plads i forretning i Sorø og er glad for sit arbejde. Hun går selv til gymnastik, men kan ikke få tid til at lede. — Vagn P. er gået ind til den »evige hvile« indenfor statsbanerne. Han arbejder på Rødekro station. På grund af sin skiftende arbejdstid har han ikke lejlighed til at dyrke idræt, og det er jo ærgerligt for ham. Efter afrejsen fra skolen begyndte »Fynbo« at lede håndbold hjemme, men på grund af indkaldelse til militæret i juli måtte han sige farvel til holden. I øjeblikket har han »hænderne fulde«, da han er på sergentskole i Ringsted, så han bliver en af hærens barske gutter. — Tove Engelhardt forlod os jo desværre før tiden, fordi hun skulle begynde en uddannelse som sygeplejerske på Sect. Lukas Stiftelsen i København. Det er hun i fuld gang med, og hun er vældig glad for sit arbejde og får endda tid til selv at dyrke lidt gymnastik. — Schøler har gjort springet fra landbruget til industrien. Han er ansat på Danfoss, og han har ligesom Vagn P. skiftende arbejdstid, så han har heller ikke tid til at gøre noget ved idrætten. — Kirsten Harndal har rigtig fået set sig om, siden vi forlod skolen. Hun har været ansat i huset i Heidelberg, og sammen med familien der har hun været på sommerferie i bil og campingvogn gennem det meste af Europa. Den 19. november rejste hun sammen med »Pluto« til Amerika. De var blevet inviteret derover et halvt år af Rich's forældre. — »Pluto« har i sommer været ansat på Voerladegaard Børnehjem, og hun har haft tid til at lede håndbold og til selv at spille. — »Martini« har i sommer haft plads i Thy, og nu går han hjemme og samler kræfter, da han skal være soldat den 2. januar 1961. Da han var i Thy, ledede han håndbold og virkede desuden som håndbolddommer. — Lille Hans Henrik arbejder hjemme på gården, men han har planer om til foråret at tage til udlandet for at se noget nyt. I sommer har han trænet drengefodbold, og nu leder han karlegymnastik. Derforuden dyrker han selv gymnastik og spiller badminton — så han ligger ikke på den lade side! — Fra Niels Undall har vi modtaget et længere referat, hvoraf vi selv har plukket lidt ud. Han har i sommer trænet drenge i

fodbold og piger i håndbold, og det er gået fint, skriver han, særligt med pigerne. Han bor hjemme i øjeblikket og skal efter nytår begynde på Aalborg Seminarium. — Connie er kokkepige på Rosenvold slot. Hun har i sommer ledet atletik til idrætsmærket og haft damer og ca. 40 skole drenge til håndbold. — En måned efter afrejsen fra skolen blev P. Østengaard indkaldt til Marinen. Her gik det ham så godt, at han nu er blevet forfremmet til korporal. Han skriver, han sover halvdelen af døgnnet, og resten af tiden spiser han eller hviler sig. Så han har jo ikke forandret sig. — Mattson har i sommer været »kuffertslæber« på et hotel i København, men er nu atter i Haderslev, hvor han i august begyndte på seminariet. Han har i efteråret ledet fodbold og er nu i gang med håndbolden. — Mette er begyndt på Silkeborg Seminarium og har så meget at bestille, så der ikke bliver tid til gymnastik. — Bent Pedersen har i sommer haft plads i Hjern, hvor han har ledet håndbold og virket som dommer. Han har siden 1. november været ansat hos D. S. B. på Hovedbanegården i København. — Doris har taget vældig fat indenfor gymnastik og håndbold, og det er jo dejligt for hende, at hun kan få tid til det. Hun søger i øjeblikket at blive ansat i en børnehave, og vi håber, at det må lykkes for hende. — I sommer har Schneider været håndboldtræner i Hedensted og har desuden selv gået til gymnastik i Vejle amts gymnastikforening. Nu er han soldat på Sjælland og venter at komme på befalingsmandsskole til marts. — Hans Marrebæk har haft plads forskellige steder på landet og er nu fodermester på en forsøgsstation udenfor Odense. Hans har dyrket rospport og har fået placeringer i flere løb. — Det første halvår efter vinterskolen havde Grethe plads i huset i Hellerup. Nu er hun i Oslo, hvor hun arbejder på en chokoladefabrik, og det er hun godt tilfreds med. Hun går til gymnastik 2 gange om ugen og håber på, der bliver lejlighed til at stå på ski i løbet af vinteren. — Den 2. maj blev Holger indkaldt til Livgarden, og han har allerede fået nok af soldaterlivet. Han længes efter at blive civil igen. Han er i øjeblikket stationeret i København. — »Tamber« har i løbet af sommeren haft forskellige småjob, indtil han i august begyndte på Jelling Seminarium. I sin fritid spiller han håndbold for Mølvang, som vi jo kender fra vinterens mange »dyster«. — »Kis« har i sommer været hjemme og er nu i huset i København, men er ikke helt tilfreds med det, så hun tænker på at finde noget andet efter jul. — Martin K. er nu blevet kontrolassistent på en afkomsprøvestation på Fyn, og det er han glad for. I sommer har han ledet fodbold, som gav gode resultater. I vinter går han til gymnastik, spiller badminton og indendørs fodbold. — Ellen

har i løbet af sommeren opnået fine resultater indenfor atletikken, bl. a. et danmarksmesterskab. Til lykke Ellen! Hun bor hjemme og er i fuld gang med at uddanne sig til lærerinde. — Fra København har vi følgende fra Benjamin: »Her går det stille og roligt, jeg går på seminarium og dømmer nogle firmahåndboldkampe. Desuden har jeg gymnastik med nogle små drenge en gang om ugen.« — Den altoverskyggende begivenhed for Annelise var jo, at hun blev gift i sommer. Hjertelig til lykke, Annelise! Hun har nu fået nok at se til. Men der er jo også meget, der skal passes på en stor gård. I sommer har hun ledet gymnastik og fortsætter med det hele vinteren. — I løbet af sommeren har Ib Dahl sejlet verdenshavene tynde. Han har bl. a. været i Tyskland, Holland, Belgien, England, Sct. Thomas, Venezuela, Amerika og Canada. Nu går han på Kolding Seminarium og pukler som en lille hest, skriver han! — Pilegaard er blevet journalistelev ved »Vestkysten« i Grindsted. Hans arbejdsområde spænder lige fra begravelser til mannequinopvisninger. Ib spiller på Grindstedes Jyllandsseriehold, hvor han har været en flittig målscore i den forløbne turnering. — Risager er nu på landbrugsskole. I sommer har han ledet atletik i Højen og iverigt har han deltaget på Vejle amtshold i atletik ved landsstævnet i Sønderborg, hvor han opnåede flere pæne resultater. — Dorthé har i sommer haft kontorplads. Nu går hun på seminarium og har nok at se til, dog får hun tid til at dyrke gymnastik et par timer om ugen. — Jytte Skipper forlod os desværre også før tiden. Hun har nu kontorplads i Århus. Da hendes tid er knap, bliver der desværre ikke lejlighed til at dyrke sport. — Jytte Falk har i sommer været elev på Sønderborg Idrætshøjskole. Nu bor hun hjemme og har rigeligt at bestille, da hun går på Århus Seminarium. Hun får dog tid til to gange om ugen at lede gymnastik i Viby. — Lille Birthe er stadig i Vejle, men står nu i forretning. Hun leder gymnastik 2 gange om ugen og er selv med på Signes elitehold. — I sommer var Jonna ekspeditrice i en forretning i Århus. Nu vil hun imidlertid gerne prøve noget nyt, så hun er begyndt på et sekretærkursus i Århus. To gange om ugen leder hun gymnastik i Hørning, og det går godt. — Efter skoleopholdet blev »Miller« igen »kringlevrider« ved Vejles største konditori. I sommer har han ledet håndbold og virket som dommer. Han spiller både håndbold, fodbold og badminton. — Aase er stadig »kontormus«. Hun har fået plads i Randers og er meget glad for sit arbejde. Hun har selvfølgelig været en ivrig deltager ved de forskellige atletik- og gymnastikstævner. I vinter leder hun gymnastik i en naboby. — Jeg selv rejste efter skoleopholdet tilbage til København, men i juni måned flyttede jeg til Århus, hvor jeg

til marts 1961 skal begynde at læse på teknikum. Desværre har jeg ikke haft tid til at dyrke sport, men har bestået fodbold-dommereksamen og regner med at begynde som dommer til foråret.

Dette er, hvad vi har fået fra de forskellige. Desværre har vi ikke hørt fra vore amerikanske kammerater, men vi håber, det kommer til næste år.

Til sidst vil vi ønske jer alle en rigtig glædelig jul og et godt nytår.

På gensyn til elevmødet!

Mange hilsener fra

Aase og Erik V.

HILSEN FRA FORMANDEN!

Tak for alle brevene! I dag er det den 5. december. Endnu mangler der nogle; men jeg håber, at vi får dem alle med. Men lad mig sige, at det er for sent. Alle breve bør være fremme hos red. senest 1. december, så jeg får tid til at arbejde stoffet igennem. Årsskriftet skal jo ud til jul.

Den nyordning, vi fik sidste år med et fast kontingent, var løsningen, vi har ventet på i alle de mange år. Vi er nu i stand til at klare vore forpligtelser og bliver forhåbentlig snart i stand til at løse forskellige små opgaver.

Lovændringerne i sommer bragte lovene i overensstemmelse med gældende praksis, så vi nu med roligt sind kan klare problemerne under lidt friere rammer.

Slut op om vor forening og jeres gamle skole til glæde for begge parter. Lad os se så mange af jer som muligt til elevmødet.

Husk adresseændringer til skolen. Opgiv venligst årgang. Ved navneskifte kan det være svært at finde frem til den rette.

Lykke med arbejdet i 1961!

Thormod Petersen.

P. S. Vi når ikke alle breve. — Bogtrykkeren skal igang, derfor kan vi ikke vente længere.

KNUD RASMUSSENS HØJSKOLE

*Udtalelse fra Landsforeningen af Højskoleelevers
repræsentantskabsmøde lørdag den 21. maj 1960 på
Fyns Stifts Husmandsskole.*

Den af den grønlandske befolkning længe ventede folkehøjskole vil nu blive rejst. Dens navn bliver *Knud Rasmussens Højskole*, og i denne sommer begynder byggeriet i *Holsteinsborg*.

Den danske stat, Grønlands landsråd samt tilskud fra private og indsamlinger både i Grønland og i Danmark har i hovedsagen sikret de nødvendige midler til skolens rejsning. Dog har man på grund af de stigende byggeomkostninger måttet overveje at beskære projektet, bl. a. med hensyn til husflids- og håndgerningslokale. Skolens bestyrelse søger nu at skaffe midlerne til også disse lokaler. Imidlertid vil skolen, når den i 1962 står færdig, mangle adskilligt inventar, som man endnu ikke har økonomisk mulighed for at købe.

Landsforeningen af Højskoleelever udtrykte på sit repræsentantskabsmøde glæde over, at den grønlandske ungdom nu omsider får mulighed for at komme på højskole ligesom unge i Danmark har. Den meget voldsomme samfundsudvikling, som i disse år foregår i Grønland, og som forandrer det primitive fangererhverv til moderne fiskerindustri, stiller befolkningen over for store tilpasningsvanskeligheder og mange menneskelige problemer. I denne situation vil folkehøjskolen kunne øve en afgørende indsats, men problemerne med rejsningen af denne skole i Grønland er imidlertid mange, udgifterne ved byggeriet er således forholdsvis langt større end tilsvarende byggeri i Danmark, og Landsforeningen af Højskoleelever har derfor besluttet at opfordre tidligere højskoleelever til at støtte oprettelsen af Knud Rasmussens Højskole i Holsteinsborg som et udtryk for den værdi, de tillægger deres eget højskoleophold.

Det er repræsentantskabets håb, at denne indsamling blandt tidligere højskoleelever vil give bestyrelsen for Knud Rasmussens Højskole mulighed for at overvinde en del af de økonomiske vanskeligheder.

Indsamlingen administreres af Landsforeningen af Højskoleelevers kontor: *Højskolernes Sekretariat, Farvergade 27, København K.* — Indsamlingens gironummer er 4302.

Vi er inden for bestyrelsen enige om, at Knud Rasmussens Højskole bør have al den støtte, danske højskoleelever kan give den. Her er en opgave, vi sammen med elever fra de fleste andre højskoler, kan løse i fællesskab.

Send dit bidrag, så målet nås.

På elevforeningens vegne

Thormod Petersen.

NYE MEDLEMMER I ELEVFORENINGEN

Vinteren 1959—60

- 1384 Kirsten Bech Weng, Pøt Mølle pr. Hammel
- 1385 Tove Engelhardt, Vestergade 11, Helsingør
- 1386 Dorthe Hansen, Magistervej 52 st., København NV.
- 1387 Grethe Hansen, Lundely 18, Hellerup
- 1388 Ingrid Margrethe Hansen, Munke-Bjergby
- 1389 Kirsten Harndahl, Jakob Knudsensvej 3, Odense
- 1390 Mette Bejlegård Jensen, Pølsefabriken »Gøl«, Skalborg
- 1391 Inger Margrethe Jørgensen, De gl.s Hjem, Hovedgård
- 1392 Aase Leth, Hadbjerg pr. Hadsten
- 1393 Jonna Madsen, Foerlev pr. Skanderborg
- 1394 Karen Annelise Marrebæk, Vejlegård pr. Vestervig, Thy
- 1395 Birthe Pedersen, Sejet pr. Horsens
- 1396 Connie Poulsen, Rosenvold, Stouby
- 1397 Jytte Skipper Rasmussen, Amtssygehuset, Ørsted
- 1398 Ruth Henriksen, Ansager Brugsforening
- 1399 Tove Dalum, Aabyvej 57, Aabyhøj
- 1400 Ellen Jørgensen, Tausparken 5, Aabyhøj
- 1401 Jytte Falk, Tjelevej 1, Risskov
- 1402 Doris Nygård, Ågård ved Kolding
- 1403 Tage Benjaminsen, Aalekistevej 203, Vanløse
- 1404 Kurt Christensen, Aabenraagade 77, Flensborg
- 1405 Ib Iver Dahl, »Pretium«, Tagesvej, Bredballe
- 1406 Eric W. Drinkhouse, 6501 S. W. 63 Avenue, South Miami 43,
Florida, USA
- 1407 Paul Emil Dupont, Jelling
- 1408 Niels Jakob Fibiger-Erlandsen, Gjesing præstegård
pr. Auning.
- 1409 Ib Pilegård Hansen, Vardevej, Grindsted
- 1410 Theodor Chr. Bennedsen Hansen, Nr. Tarp, Lunde st.
- 1411 Frans Hulleman, Hamar, Norge
- 1412 Freddy Juul Dichmann Jensen, Kapelvej 1, Kolind
- 1413 Arne Jørgensen, Ørderup Østergård pr. Toftlund

- 1414 Martin Knudsen, Lamborg pr. Eg
 1415 Bent Lauridsen, Elmeallé 21, Brande
 1416 Holger Laursen, Langeskov, Brørup
 1417 Hans Steen Marrebæk, Vejlegård pr. Vestervig, Thy
 1418 Vagn Børsen Mattson, Præstegade 22, Haderslev
 1419 Hans Henrik Nielsen, Nørregård, Vålse pr. Nr. Alslev
 1420 Bent Johs. Pedersen, Laurup pr. Gørding
 1421 Vagn Jochumsen Pedersen, Tornum, Lintrup
 1422 Erik Verner Petersen, Hejmdalsgade 13, København N
 1423 Henning Schneider Rasmussen, Thorsø pr. Grenå
 1424 Nis Jørgen Ravn, Holm, Sdr. Hygum
 1425 Tage Ravn, Gammelby pr. Filskov
 1426 Bent Rasmussen, Midskov pr. Mesinge st.
 1427 Rich. Richardson Rimbach, 131 Forest Street, Winchester,
 Mass., USA
 1428 Arnholt Risager, Lynggård pr. Tversted
 1429 Martin Sørensen, Trængselgård, Mammen pr. Bjerringbro
 1430 Kristian Kristensen Schøler, Tobøl pr. Føvling
 1431 Niels C. M. von Undall, Østergade, Hals
 1432 Hans Peter Rosenberg Østengård, Vintergækvej 3,
 Kastrup, Amager
 1433 Knud Martin Platz, Torvet 8, Kjellerup
 1434 Jørgen Dam, Pilevej 13, Viborg
 1435 Søren Petersen, Bidsinge, Stege, Møn

Sommerskolen 1960

- 1436 Ruth Hansen, Hotel Hurup, Thy
 1437 Kari Hammeren, Brustu pr. Steinkjer, Norge
 1438 Lilly Hansen, Østergård, Lov
 1439 Aase Marie Winther, »Rødkærgård«, Yding pr. Østbirk
 1440 Vibeke Møllerup Christiansen, Borupvej, Skævinge
 1441 Inger-Aase Gromstul, Hovenga, Porsgrunn, Norge
 1442 Karen Dyhr, Lakkendrup, Gudbjerg, Fyn
 1443 Tove Ulrick, Øster Lindet
 1444 Birgit Vestergård Andersen, Roust, Varde
 1445 Ingrid Frederiksen, Korning pr. Hatting
 1446 Inger Elise Hansen, Kværndrup, Espe
 1447 Sonja Andersen, Øjekastveien 23, Porsgrunn, Norge
 1448 Dorrit Irene Jensen, Mullerup pr. Slagelse
 1449 Vita Rasmussen, Storvorde
 1450 Bodil Kjærbye Pedersen, Erantisvej 38, Odense
 1451 Else Ruseng, »Bøgebjerggård«, Roslev, Salling
 1452 Birthe Larsen, »Engbjerg«, Madum pr. Ulfborg
 1453 Birthe Nielsen, Lohmannsvej, Stege

- 1454 Ingrid Hansen, Søndagsvang, Slangerup
1455 Annelise Espensen, Havnbjerg, Nordborg, Als
1456 Lisbeth Rossil Kjeldsen, Adelgade 2, Randers
1457 Ulla Hartvig Thomsen, Højbjergus, Vorupkær pr. Randers
1458 Anna Andersen, Vennebjerg pr. Lønstrup
1459 Anne Mette Rye Ottesen, Søndersthovedgård, Give
1460 Anna Nielsen, Gangsted central pr. Hovedgård
1461 Dorthe Molls Rasmussen, Halvrimmen
1462 Inger Margr. Vendelboe, Møllegården, V. Ørum, Uldum
1463 Ester Krabbe, Trankjær pr. Vestervig
1464 Ida Kleva, Øster Gausdal, Norge
1465 Ulla Østerberg, Vejlevej 10, Grindsted
1466 Hildur Frivold, Leikvollgaten, Sandefjord, Norge
1467 Kirsten Andreasen, Nordvanggård, Uvelse pr. Lyngø
1468 Kis Nielsen, Flovt pr. Øsby
1469 Edel Grøntved, Grøntved, Mygdal pr. Hjørring
1470 Henny Friis Andersen, Sdr. Lintrup
1471 Brit Kolderup, Lillehagveien 73, Sandvika, Norge
1472 Asta Westergård, Durup st., Salling
1473 Inger Bråthen, Gyldenløvesgaten 21, Kristiansand, Norge
1474 Birgit Lyngø, »Borupgård«, Skævinge

Husk! Husk! at meddele adresseforandring til skolen!

REGNSKAB

for Den jyske Idrætsskoles elevforening

1. juli 1959 til 30. juni 1960

Indtægter:

Kassebeholdning pr. 30. juni 1959	273,99
Indgået for årsskrifter 1959	6726,99
Renter på girokonto	8,74
	Balance 7009,72

Udgifter:

Trykning af årsskrifter	4293,60
Porto, kuverter m. v.	1067,10
Kontingent til Landselevforeningen	111,00
Rejseudgifter til bestyrelsesmøder	181,20
Blomster til Knud Thomassen	10,00
Afdrag på talerstol (N. P. Knudsen)	500,95
Kassebeholdning ved regnskabets afslutning	845,87
	Balance 7009,72

Ovenstående regnskab er af mig revideret. Bilagene gennemgået og beholdningen fundet til stede.

Vejle, den 26. november 1960.

Svend Åge Thomsen. *Victor Nielsen.*

GENERALFORSAMLINGEN DEN 17. JULI 1960

Dette års generalforsamling indledtes med velkomst af sekretæren, idet formanden var forhindret i at komme til elevmødet.

Efter den noget korte velkomsttale blev næstformanden Tage Søgård foreslået til dirigent og valgt med akklamation.

Dirigenten takkede for valget og indledte med at overgive ordet til sekretæren.

Sekretæren aflagde en kort beretning over, hvad man fra bestyrelsens side havde foretaget sig i det forløbne år, samt manede til bedre sammenhold og kontakt mellem gamle elever for at skabe et bedre grundlag for elevforeningens arbejde fremover.

Derefter fik forstanderen ordet, idet han som revisor havde ønsket at forelægge dette års regnskab for generalforsamlingen på grund af en mindre fejl i regnskabet. Han redegjorde ganske kort for omtalte fejl og stillede i udsigt, at regnskabet ville fremkomme i årsskriftet. Dog var der den glædelige meddelelse, at der kunne fremvises betydelig fremgang i elevforeningens kassebeholdning, idet denne var steget med kr. 571,88, således at kassebeholdningen nu er på kr. 845,87. Årsagen til denne stigende kassebeholdning mentes at kunne tilskrives det af eleverne betalte faste kontingent på kr. 2,00.

Da ingen havde noget at indvende mod forstanderens forelæggelse af regnskabet, gik man over til næste punkt på dagsordenen: Gennemgang af det af bestyrelsen fremsatte lovforslag — ændringer i elevforeningens love som følger:

§ 1: Foreningens navn er: »Den jyske Idrætsskoles elevforening«.

§ 2: Foreningens formål er:

At vedligeholde forbindelsen mellem skolen og dens gamle elever og mellem disse indbyrdes samt iøvrigt, hvor det er muligt, at medvirke til at løse opgaver af interesse for Den jyske Idrætsskole og højskolen i almindelighed.

Dette opnås ved:

- a) Udsendelse af et årsskrift.
- b) Afholdelse af et årligt elevmøde i samarbejde med skolen en af de sidste søndage i juli måned. Tidspunktet opgives i årsskriftet.
- c) Hjælp af et repræsentantskab.
- d) Støtte af ubemidlede elevers skoleophold på Den jyske Idrætsskole.
- e) Støtte til løsning af andre opgaver i overensstemmelse med formålsparagraffen.

§ 3: Som aktive medlemmer af foreningen kan optages tidligere og nuværende elever og lærere. Skolens venner og kursister kan blive passive medlemmer mod at betale kontingent. Kun aktive medlemmer har stemmeret på generalforsamlingen.

§ 4: Kontingentet fastsættes af generalforsamlingen. Ønskes årsskriftet, må man ud over kontingentet betale årsskriftets fremstillingspris samt forsendelsesomkostninger.

§ 5: Bestyrelsen vælges på den årlige generalforsamling, der afholdes i forbindelse med elevmødet. Bestyrelsen består af 5 medlemmer, der vælges for 2 år ad gangen. Der afgår henholdsvis 2 og 3 bestyrelsesmedlemmer hvert andet år. Der vælges samtidig 2 suppleanter til bestyrelsen. De pågældende skal indkaldes til bestyrelsesmøde, såfremt nogen af bestyrelsen er forhindret i at komme.

§ 6: Bestyrelsen vælger selv formand, sekretær og kasserer, fordele arbejdet indbyrdes og vælger desuden en repræsentant til skolens bestyrelse samt redaktør af »Nyt«. Bestyrelsen skal føre forhandlingsprotokol over generalforsamling og bestyrelsesmøder samt aflægge beretning og regnskab på generalforsamlingen. Endvidere uddeler den understøttelse efter forhandling med skolens lærerråd. Bestyrelsen har fuldmagt til at medvirke til løsning af de i formålsparagraffen nævnte opgaver.

§ 7: Årsskriftet redigeres af forstanderen, og han er ansvarshavende redaktør.

§ 8: Repræsentantskabet består af 2 eller 3 personer fra hvert elevhold. Repræsentanter foreslås af hvert enkelt elevhold og vælges på generalforsamlingen. Er der flere udlændinge på et elevhold, bør 3. repræsentant være en af de pågældende. Repræsentanterne vedligeholder forbindelsen mellem årgangskammeraterne og elevforeningens bestyrelse samt indhenter oplysninger fra kammeraterne til brug for årsskriftet. Oplysninger sendes til elevforeningens sekretær. Repræsentanter vælges for 2 år ad gangen og må ikke fratræde samtidig. Adresseforandringer for gamle elever meddeles til skolen.

§ 9: Generalforsamlingen vælger 2 revisorer. De vælges for 1 år ad gangen.

§ 10: Forslag til lovændringer skal indsendes til bestyrelsen senest 14 dage før generalforsamlingens afholdelse. Lovændringer kan foretages, når mindst 75 pct. af de på generalforsamlingen tilstedeværende stemmeberettigede stemmer for det. Andre afgørelser kræver simpelt flertal.

Genvalg kan finde sted ved alle valg.

P. b. v.

Charles A. Lange.

Ovennævnte lovforslag blev vedtaget af generalforsamlingen.

Ved valg af bestyrelsesmedlemmer blev Lizzie Brandt Andersen og Charles A. Lange genvalgt, og nyvalgt som suppleant til bestyrelsen blev Helge Stenkjær (årgang 1958—59).

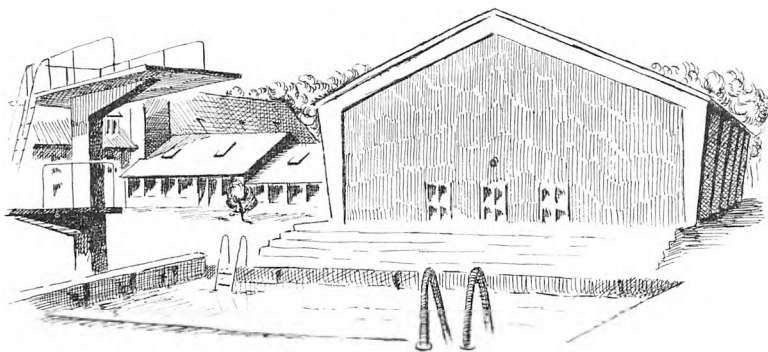
Derefter gik man over til valg af repræsentanter, og der henvises til kartotekets repræsentantliste.

Under eventuelt bad Knud Thomassen om ordet under henvisning til, at valget af repræsentanterne var for overfladisk. Han kunne ønske en grundigere gennemgang af de forskellige årganges repræsentantnavne og evt. tilkendegivelse af de enkelte årganges tilstedeværelse. Man tog dette til efterretning.

Jens Miller ønskede tilsendt liste over årgangskammerater, så man ikke for eftertiden sendte forespørgsler ud til en kammerat, som ikke mere er medlem. Sekretæren lovede for eftertiden at efterkomme dette ønske.

Herefter var der ikke flere, som ønskede ordet, hvorefter generalforsamlingen hævedes.

Charles A. Lange.

I N D H O L D

	Side
<i>Anne-Marie Børup</i> : Adventslysenes symboler	3
<i>Tage Søgård</i> : At kunne acceptere	4
<i>Ole Chr. Thomsen</i> : Om at tro	9
<i>Troels og Signe Troelsen</i> : En hverdag	11
<i>Henning Balle</i> : Alvorlige betragtninger ved skrive- bordet	14
<i>Thormod Petersen</i> : Status efter valget	17
<i>Ole Chr. Thomsen</i> : Tanker	23
<i>Svend Aage Thomsen</i> : Olympiske lege	27
<i>Birte Thomsen</i> : Se — høre og lære	30
<i>Svend Aage Thomsen</i> : Brev til gamle elever	32
Skolens kursusvirksomhed	51
<i>Thormod Petersen</i> : Nyt fra gamle elever	62
<i>Thormod Petersen</i> : Knud Rasmussens højskole	92
Nye medlemmer i elevforeningen	93
Regnskab for elevforeningen	96
<i>Charles A. Lange</i> : Generalforsamlingen 17. juli 1960 ..	97

ELEV M Ø D E

Reservér allerede nu lørdag den 15. og
søndag den 16. juli og gør mænd, koner og
kærester opmærksom på, at de må lade jer
rejse og helst selv tage med.

Husk at medbringe idrætstøj og sengetøj!

På gensyn!

Svend Aage Thomsen.